

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

Τεύχος 12ο

Νοέμβριος 2004

Αποφάσεις έτους 2002
σε φορολογικές υποθέσεις

ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

Το παρόν δελτίο επιμελήθηκε ο Πρόεδρος Πρωτοδικών ΔΔ κ. **Γεώργιος Σηφάκης**

Νοέμβριος 2004

**ΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΑΣ**

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Άννα Ατσαλάκη

Πρόεδρος Πρωτοδικών ΔΔ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Θεοδώρα Βιτουλαδίτη

Πρωτοδίκης ΔΔ

Νικόλαος Μπασέας

Πρωτοδίκης ΔΔ

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ

1. ΔΙΚΑΙΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Εισόδημα-τρόπος φορολόγησης διανομής κερδών -αντίθεση στην οδηγία 90/435/Ε.Ο.Κ.	1
Φ.Π.Α.-έκπτωση φόρου	52

2. ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Εισφορά ν.2515/97 (43 Σ)	2
Ωφέλεια από τη μεταβίβαση μετοχών μη εισηγμένων στο Χ.Α.(78παρ.1,4 Σ)	3,4
Κοινοφελή ιδρύματα-κατάργηση απαλλαγής (109Σ)	39,110
Μη αναδρομική επιβολή φόρου (78 παρ. 2Σ)	42
Τέλος τραπεζοκαθισμάτων-αρχή της ισότητας	119
Τελωνειακή παράβαση-παραγραφή ν.2198/94-μη αντίθεση στο Σύνταγμα	118
Φ.Π.Α.-πρόστιμο-αρχή αναλογικότητας	57
Υπηρεσίες-τοπικά έργα-επιβολή δημοτικών τελών	122

3. ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Συνάφεια	16
Ανάκληση δήλωσης, αναζήτηση αχρεωστήτων	31,44,94
Βάρος απόδειξης	62
Εκκλητό επί ενιαίας πράξης για διάφορες παραβάσεις ΚΒΣ	86
Προσφυγή σε περίπτωση πτώχευσης	116
Προσφυγή κατά πράξης επιβολής εισφοράς σε χρήμα	125

4. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ (1-49)

Απαλλαγές	7,8,12,33,47
Εισόδημα από οικοδομές	45,48
Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες (έννοια κλπ)	9,10,20,24,27
Λογιστικός-εξωλογιστικός προσδιορισμός	5,6,14,15,18,21,30,41
Ομόρρυθμες εταιρείες, Ε.Π.Ε., Κοινοπραξίες-Κατανομή	
Κερδών και αναλογούντος φόρου στους εταίρους	17,26
Προσδιορισμός ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης	36,37,44
Τεκμαρτός προσδιορισμός εισοδήματος	34,46
Εκκαθαριστικό σημείωμα	38
Φύλλο ελέγχου (και συμπληρωματικό)	22,28,40
Παραγραφή	25
Πρόσθετοι φόροι, πρόστιμα κλπ. (άρθρο 25 ν.2523/97)	43
Διεθνείς Συμβάσεις	11,19
Αποδοχές δικαστικών λειτουργών-αποζημίωση από την Οργανωτική Επιτροπή Ο.Α.-2004 Α.Ε.	13

Ιατροί (εφημερίες)	23
Στρατιωτικοί που υπηρετούν στην αλλοδαπή	24
Τεχνικές και οικοδομικές επιχειρήσεις	29
Τόκοι	32,49
Παραγωγικές επενδύσεις-πρόσθετες αποσβέσεις	35
Ενώσεις αγροτικών συνεταιρισμών	47
5. ΦΟΡΟΣ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ (50-65)	
Έκπτωση φόρου (συμπωματικές εργασίες σε ακίνητα)	52
Έκπτωση φόρου (τόκοι)	53
Επιστροφή φόρου	54
Εφαρμογή μεθόδου υπολογισμού PRO RATA	51
Καταλογισμός σε περιπτώσεις πλαστών, εικονικών κ.α. φορολ.στοιχείων-εφαρμογή επεικέστερης διάταξης	50,62,64
Πράξη προσδιορισμού (και προσωρινή), τύπος έκδοσης	55,58,59,60,63
Προσδιορισμός εκρών (όχι παραπομπή στο εισόδημα)	56
Πρόστιμο (αρχή αναλογικότητας)	57
Φόρος επί αμοιβαίων κεφαλαίων	61
Φόρος στην πραγματική τιμή πώλησης	65
6. ΦΟΡΟΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ	
Απαλλαγές επιχειρήσεων ν.δ. 1297/1992	66
7. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ (ΤΕΛΗ) ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ (67-72)	
Απαλλαγή τραπεζικών προεμβασμάτων-προϋποθέσεις	67,68,69,70
Ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών-έννοια	69
Τραπεζική ενέγγυος πίστωση-έννοια	70
Έγγραφα που συντάσσονται στην αλλοδαπή	71
Σύμβαση πίστωσης-παρεπόμενη συμφωνία	72
8. ΚΩΔΙΚΑΣ ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ (73-92)	
Απώλεια βιβλίων-στοιχείων	91
Δελτίο αποστολής	79,85
Εισιτήρια εισόδου-κέντρα διασκέδασης	77,90
Έννοια Υποκαταστήματος	84
Επικόλληση ειδικού σήματος	83
Πράξη επιβολής προστίμου-έκθεση ελέγχου- διάφορες περιπτώσεις νομικής πλημμέλειας	74,75,76,78,80,81,82
Υποχρέωση διευκόλυνσης φορολογικού ελέγχου	73,89

9. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ,ΔΩΡΕΩΝ,ΓΟΝΙΚΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ (93-103)

Ανάκληση δήλωσης	94
Αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της αξίας-	
Πρώτη εφαρμογή-εκκρεμείς προσφυγές (άρθρο 14 ν.2753/99)	97
Αντικειμενικό σύστημα-εφαρμογή συντελεστών	99
Απαλλαγή για την απόκτηση πρώτης κατοικίας-προϋποθέσεις	96
Όχι υποβολή του αιτήματος με ανακλητική δήλωση-μη αντίθεση στο Σύνταγμα	103
Παραγραφή-διακοπή παραγραφής-παράταση με νόμο	93,101
Προσδιορισμός της αξίας εταιρικών μεριδίων Ε.Π.Ε.	95
Προσδιορισμός της αξίας μετοχών μη εισηγμένων στο Χ.Α.	98
Συνένωση ψιλής κυριότητας και επικαρπίας-έπιπλα και σκεύη	100
Τεκμήριο για τη φορολόγηση κινητών περιουσιακών στοιχείων	102

10. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ (104-109) ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ (110-111)

Απαλλαγή για αγορά πρώτης κατοικίας-προϋποθέσεις	104,107,109
Εισαγωγή συναλλάγματος	106
Εισφορά ακινήτου κατά το ν.δ. 1297/72 – μη συνδρομή προϋποθέσεων-συνέπειες	105,108
Φ.Μ.Α.Π.-κατάργηση απαλλαγής	110
Φ.Μ.Α.Π.-απαλλαγή επί επιδικίας κληρονομιών ακινήτων	111

11. ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ (112-118)

Ειδικός φόρος κατανάλωσης-λήξη καθεστώτος αναστολής	114
Ειδική τιμή πώλησης εμπορεύματος	117
Κοινοτικός χαρακτήρας εμπορεύματος-κοινοτική διαμετακόμιση	112
Λαθρεμπορία-υπαίτιοι-συνυπαίτιοι-ποινές	113,115
Τελωνειακή παράβαση-παραγραφή ν.2198/94-μη αντίθεση στο Σύνταγμα	118

12. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ (119-129)

Δαπάνη κατασκευής αποχετευτικού αγωγού	120,121
Εισφορά σε χρήμα-δικονομία	125
Εξουσιοδότηση ν.1828/89 για την επιβολή τελών	122
Κανονιστικές αποφάσεις δημοτ.συμβουλίων-δημοσίευση	126
Ο.Τ.Ε.-απαλλαγή από ανταποδοτικά δημοτικά τέλη	123
Παράβαση άρθρου 11 παρ.2 ν.2696/99 – διαφημιστική κατασκευή	129
Πρόστιμο για ανέγερση και διατήρηση αυθαιρέτου-όχι επί κατασκευής διαφημιστικής πινακίδας	128
Τέλος διαφήμισης-πρόστιμο	127
Τέλος καθαριότητας και φωτισμού-αποχώρηση υπόχρεου	

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

1. Στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας οι διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 106 του ν. 2238/1994, που ορίζουν ότι το φορολογητέο εισόδημα της ανώνυμης εταιρίας στην περίπτωση διανομής των κερδών της προσαυξάνεται με την προσθήκη σ' αυτό των αφορολόγητων και φορολογηθέντων με ειδικό τρόπο εισοδημάτων της, έτσι ώστε τα διανεμόμενα κέρδη να φορολογούνται στο σύνολό τους, ακόμα και αν μέρος τους προέρχεται από πηγές που τα καθιστούν αφορολόγητα ή φορολογηθέντα με ειδικό τρόπο, θεσπίζουν τρόπο φορολόγησης, ο οποίος από μόνο το λόγο ότι συναρτάται με τη διανομή κερδών συνιστά «παρακράτηση του φόρου στην πηγή» και αντιβαίνουν στο άρθρο 5 της Οδηγίας 90/435/ΕΟΚ και για το λόγο αυτό πρέπει να θεωρηθούν ανίσχυρες από τότε που ίσχυσαν.

1810/02 (23^ο Τριμ.)

Εισ. Θεοδώρα Βιτουλαδίτη

2. Σε εκτέλεση της εξουσιοδότησης αυτής εκδόθηκε η 27550/Β 1135/1-9-1997 απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, η οποία, όμως, πέρα από τη ρύθμιση του ύψους της εισφοράς επέκτεινε την επιβολή της και στις χορηγήσεις σε δραχμές και συνάλλαγμα από χρηματοδοτικά ιδρύματα του εξωτερικού, παραπέμποντας ως προς την έννοια του χρηματοδοτικού ιδρύματος στον ν. 2076/1992, ο οποίος διαχωρίζει ρητά τα τελευταία από τα πιστωτικά ιδρύματα και καθορίζει περιοριστικά τις αρμοδιότητές τους, που δεν ταυτίζονται με αυτές των πιστωτικών ιδρυμάτων, εκτός από την παροχή πιστώσεων. Επομένως, η ως άνω υπουργική απόφαση επιβάλλει φόρο σε νέα κατηγορία δανείων (από χρηματοδοτικά ιδρύματα του εξωτερικού) σε σχέση με τα δάνεια που ορίζει ο εξουσιοδοτικός νόμος (από πιστωτικά ιδρύματα του εξωτερικού) και

άρα, κατά το μέρος αυτό, είναι εκτός των ορίων της νομοθετικής της εξουσιοδότησης, κατά παράβαση του εδ. β' της παρ. 2 του άρθρου 43 του Συντάγματος.

8365/02 (2^ο Τριμ.)

Εισ. Μαρία Πουλοπούλου

3. Όπως συνάγεται από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 15 του Ν. 2459/1997, με τις οποίες, μεταξύ άλλων, εισήχθη η φορολόγηση της «ωφέλειας» από τη μεταβίβαση μετοχών μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο Αθηνών, η οποία πραγματοποιείται από 18-2-1997 και εντεύθεν, ο εννοιολογικός προσδιορισμός της εν λόγω φορολογητέας ωφέλειας δεν γίνεται στον ίδιο τον τυπικό αυτό νόμο αλλ' ανατίθεται στο κατά την παράγραφο 6 του ως άνω άρθρου 15 διάταγμα, για το περιεχόμενο του οποίου ο νόμος αρκείται στην «ενδεικτική», κατά τη ρητή αναφορά του, λήψη υπόψη ορισμένων κριτηρίων (τιμαρίθμου και χρόνου κτήσεως των μετοχών). Ως εκ τούτου όμως, οι εν λόγω διατάξεις, καθιστώντας το αντικείμενο της προβλεπόμενης σ' αυτές φορολογίας περιεχόμενο νομοθετικής εξουσιοδότησεως, αντίκεινται στις παρατεθείσες στην προηγούμενη σκέψη διατάξεις του άρθρου 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος και είναι, γι' αυτό, ανίσχυρες (Σ.τ.Ε. 63/2001, Δ.Φ.Ν. 2001, σελ. 1169).

3627/02 (22^ο Τριμ.)

Εισ. Αλίκη-Αικατερίνη Αλεξανδρή

4. Όπως συνάγεται από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 15 του Ν. 2459/1997, με τις οποίες, μεταξύ άλλων, εισήχθη η φορολόγηση της «ωφέλειας» από τη μεταβίβαση μετοχών μη εισηγμένων στο χρηματιστήριο αξιών, ο εννοιολογικός προσδιορισμός της εν λόγω φορολογητέας ωφέλειας δεν γίνεται στον ίδιο τον τυπικό αυτό νόμο, αλλά ανατίθεται στο κατά την παρ. 6 του ως άνω άρθρου 15 διάταγμα, για το περιεχόμενο του οποίου ο νόμος αρκείται στην «ενδεικτική», κατά τη ρητή αναφορά του, λήψη υπόψη ορισμένων κριτηρίων (τιμαρίθμου και χρόνου κτήσης των μετοχών). Ως εκ

τούτου, όμως, οι εν λόγω διατάξεις, καθιστώντας το αντικείμενο της προβλεπόμενης σε αυτές φορολογίας, περιεχόμενο νομοθετικής εξουσιοδότησης, αντίκεινται στις παρατεθείσες με την προηγούμενη σκέψη διατάξεις του άρθρου 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος και είναι, γι' αυτό, ανίσχυρες (Σ.τ.Ε. 61, 63/2001).

11654/02 (5^ο Τριμ.)

Εισ. Άρτεμις Κυπριανού

5. Εξάλλου η επαύξηση των ακαθαρίστων εσόδων (επί εξωλογιστικού προσδιορισμού) δεν γίνεται μόνο κατά το μέτρο, με το οποίο αποδεικνύεται με συγκεκριμένα στοιχεία η πραγματοποίηση επί πλέον εσόδων, όπως αυτό επιβάλλεται επί λογιστικού προσδιορισμού με την προσθήκη λογιστικών διαφορών (Σ.τ.Ε. 3774/1987, 218/1983, 4009/1988). Αρκεί ότι οι διαπιστούμενες πλημμέλειες συνδέονται με το σκέλος των ακαθαρίστων εσόδων, οπότε η επαύξηση γίνεται με βάση τα διατιθέμενα στοιχεία που ορίζει ο νόμος, ούτε επιβάλλεται στο δικαστήριο να περιλάβει στην απόφασή του ειδική ρήτρα ότι τα προσδιορισθέντα ακαθάριστα έσοδα δεν αφίστανται των δεδομένων της κοινής πείρας (Σ.τ.Ε. 218/1983, 4089/1981, 4009/1988). Τέλος για την εφαρμογή συντελεστού καθαρού κέρδους επί των ακαθαρίστων εσόδων κατωτέρου του προβλεπόμενου στους οικείους πίνακες πρέπει να προκύπτει αποδεδειγμένα από τα προσκομιζόμενα από τον φορολογούμενο στοιχεία ότι από απρόβλεπτα γεγονότα ή τέτοια ανωτέρας βίας το πραγματικό κέρδος είναι κατώτερο αυτού που εξευρίσκεται με την εφαρμογή του μοναδικού συντελεστού.

1433/02 (4^ο Τριμ.)

Εισ. Ευστράτιος Σιδεράς

6. Η μη τήρηση Βιβλίου Εισπρακτέων Γραμματίων – που αποτελεί αναλυτικό ημερολόγιο στο οποίο καταχωρούνται πρωτογενώς οι σχετικές συναλλαγές – και η μη απογραφή κατά τον προσήκοντα τρόπο των μενόντων εμπορευμάτων καθιστούν για τους ίδιους

προαναφερόμενους λόγους αντικειμενικά αδύνατο τον έλεγχο των φορολογικών υποχρεώσεων της προσφεύγουσας και συνιστούν ανεπάρκεια των βιβλίων και στοιχείων της και κατά τις διατάξεις του άρθρου 30 (παρ. 3) του ΚΒΣ – οι οποίες έχουν εφαρμογή και στην κρινόμενη περίπτωση, κατ'άρθρο 39 (παρ. 11) του Κώδικα αυτού επειδή κατά την έναρξη ισχύος του η υπόθεση ήταν εκκρεμής ενώπιον της Δ.Ο.Υ. – ενώ επιπλέον η μη έκδοση των παραπάνω φορολογικών στοιχείων αξίας, ενόψει του ότι καταδεικνύει πρόθεση απόκρυψης της αντίστοιχης φορολογητέας ύλης συνεπάγεται, σύμφωνα με το άρθρο 30 (παρ. 4) του ΚΒΣ, ανακρίβεια των βιβλίων και στοιχείων της και εξωλογιστικό προσδιορισμό των αποτελεσμάτων της.

4669/02 (29^ο Τριμ.)

Εισ. Ελένη Ποδόλη

7. Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων και ιδίως από τη ρητή διατύπωση της παρ. 3 του άρθρου 24 του ν. 2214/1994, με την οποία επιβάλλεται φορολογικό βάρος και επομένως δεν επιδέχεται διασταλτική ερμηνεία, σαφώς συνάγεται ότι οι μετοχές των ανωνύμων ημεδαπών εταιρειών που έχουν ως αντικείμενο εργασιών, μεταξύ άλλων, και την εκμετάλλευση κλινικών και γενικά την παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – και οι οποίες είναι υποχρεωτικά ονομαστικές όπως επιτάσσει το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 24 του ν. 2214/94 – όταν μεταβιβάζονται δεν υπόκεινται στην προβλεπόμενη από την παρ. 4 του άρθρου 13 του ν. 4459/1965 φορολόγηση, καθόσον, όπως προκύπτει από την παρ. 3 του ως άνω άρθρου 24, στη φορολόγηση αυτή υπόκειται μόνο η μεταβίβαση μετοχών των εταιρειών που εμπίπτουν στις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παρ. 1 του ίδιου άρθρου.

2247/02 (10^ο Τριμ.)

Εισ. Αθηνά Κουνινιώτη

8. Το χρηματικό ποσό της αποζημίωσης που δικαιούται ο κύριος της εμπορικής επιχείρησης, λόγω αναγκαστικής εξώσεώς του, κατά τις διατάξεις του ν. 813/78 περί εμπορικών μισθώσεων, από το εκμισθούμενο σ' αυτόν μίσθιο, δεν αποτελεί εισόδημα και δεν υπόκειται σε φορολογία εισοδήματος, καθόσον η αποζημίωση αυτή, η οποία καθορίζεται ευθέως από το νόμο, αποβλέπει στην ανόρθωση της ζημίας την οποία υφίσταται ο κύριος της επιχείρησης από την αναγκαστική διακοπή της λειτουργίας αυτής, ως οργανωμένου συνόλου και δεν αποβλέπει στην κάλυψη του απωλεσθέντος κέρδους.

7681/02 (16^ο Τριμ.)

Εισ. Αικατερίνη Γιαννοπούλου

9. Από τις παρατεθείσες ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 40 παρ. 3 περ. δ' του Ν.Δ. 3323/1955, και ειδικότερα από την διάταξη του τρίτου εδαφίου της περιπτώσεως αυτής, η οποία ορίζει ότι υπόκειται στην καθιερούμενη από τις εν λόγω διατάξεις φορολογία κάθε εφάπαξ αποζημίωση παρεχόμενη από οποιονδήποτε φορέα και για οποιοδήποτε λόγο διακοπής της σχέσεως που συνδέει το φορέα με τον δικαιούχο της αποζημίωσης, συνάγεται ότι η αποζημίωση, η οποία καταβάλλεται σε υπαλλήλους των ΕΛΤΑ αποχωρούντες από την υπηρεσία με βάση το ανωτέρω άρθρο 75 παρ. 10 του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού ΕΛΤΑ, υπόκειται στην εν λόγω φορολογία, ενώ δεν υπόκειται αυτή σε τέλος χαρτοσήμου κατ' άρθρο 15 παρ. 18 Αδ του Κ.Ν.Τ.Χ., διότι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 75 παρ. 10 του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού ΕΛΤΑ οι προϋποθέσεις της καταβαλλομένης αποζημιώσεως βάσει αυτών των διατάξεων ρυθμίζονται αυτοτελώς, μόνο δε για τον καθορισμό του ύψους της γίνεται παραπομπή στις διατάξεις του ν. 2112/1920 (βλ. Σ.τ.Ε. 4197/1999)

7487/02 (13ο Μον.)

Δικ. Σταυρούλα Μιχαλοπούλου

10. Σε φόρο εισοδήματος υπόκειται κάθε εν γένει παροχή σε χρήμα ή σε είδος, εφόσον δίνεται σε αντάλλαγμα της παρεχομένης εργασίας, όχι δε και εκείνη που δίδεται για την κάλυψη δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο μισθωτός προς το συμφέρον του εργοδότη, για την εκτέλεση της εργασίας που του ανατέθηκε ή για την καλύτερη διεξαγωγή της, έστω και αν από την παροχή αυτή ωφελείται έμμεσα ο μισθωτός (Σ.τ.Ε. 125/1995 ΔιΔικ 1995 σ. 1459, Σ.τ.Ε. 746/1993, 3119/1991). Συνεπώς, η προβλεπόμενη από την 29/19-3-1985 Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου αμοιβή από το λογαριασμό «Δικαιώματα Εκτελέσεως Τελωνειακών Εργασιών», η οποία χορηγείται εξ ίσου και ως αμοιβή της υπερωριακής εργασίας των τελωνειακών υπαλλήλων και για την κάλυψη των διαφόρων δαπανών στις οποίες υποβάλλονται οι τελωνειακοί υπάλληλοι για να εκτελέσουν την υπηρεσία τους, όπως ακριβώς περιγράφεται στην προαναφερόμενη Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, κατά μεν ποσοστό 50% αποτελεί αμοιβή της υπερωριακής τους εργασίας υποκείμενη σε φορολογία εισοδήματος, κατά τις κείμενες διατάξεις, ενώ κατά το άρθρο 50% αποτελεί αποζημίωση για την κάλυψη των προσθέτων δαπανών τους και δεν έχει τα εννοιολογικά στοιχεία του εισοδήματος.

6430/02 (27^ο Μον.)

Δικ. Λεωνόρα Ρουπακιώτη-Μπέτσου

11. Από τις παραπάνω διατάξεις της Ελληνοελβετικής συμβάσεως προκύπτει ότι, κάτοικος Ελβετίας υπόκειται σε φόρο εισοδήματος στην Ελλάδα για τα κέρδη που προέρχονται από μόνιμη εγκατάσταση σ' αυτή, όπως η έννοια της μόνιμης εγκαταστάσεως καθορίζεται από τις διατάξεις της εν λόγω συμβάσεως. Συνεπώς για τη θεμελίωση της πιο πάνω φορολογικής υποχρεώσεως κατοίκου Ελβετίας, δεν αρκεί ότι αυτός απέκτησε κέρδη από πηγή που κείται στην Ελλάδα, αν και αυτό θα αρκούσε κατά τις γενικές διατάξεις του ν.δ. 3323/1955 και 3843/1958, αλλά πρέπει να προκύπτει ότι τα εν λόγω κέρδη του προέκυψαν από μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα κατά την έννοια

των ειδικών διατάξεων της Ελληνοελβετικής σύμβασης (πρβλ. Σ.τ.Ε. 3219/1994 7μελής, 419, 420/1996 κ.α.). Εξάλλου, κατά τις ίδιες διατάξεις, δεν θεωρείται ότι κάτοικος Ελβετίας έχει μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα, εκ μόνου του λόγου ότι έχει υπό τον έλεγχό του ελληνική εταιρία ή μετέχει σε τέτοια εταιρία, (πρβλ. 3219/1994 7μελ., κ.α.).

3200/02 (7^ο Τριμ.)

Εισ. Κλεοπάτρα Καλλικάκη

12. Οι αλλοδαποί, που ανήκουν στο προσωπικό των επιχειρήσεων στις οποίες αφορά το άρθρο 2 του Α.Ν. 89/67, απαλλάσσονται του φόρου εισοδήματος κ.λ.π. για τις αποδοχές, που αποκτούν εκτός Ελλάδος από παροχή υπηρεσιών για την εκτέλεση των εργασιών των πιο πάνω επιχειρήσεων, των οποίων το αντικείμενο βρίσκεται εκτός των ορίων της Ελληνικής Επικράτειας (Σ.τ.Ε. 3026/1983). Συνακόλουθα, αλλοδαπός υπάλληλος επιχειρήσεως, που έχει υπαχθεί στον Α.Ν. 89/67, μπορεί με την προσκόμιση νόμιμων παραστατικών στοιχείων να προτείνει στον αρμόδιο Προϊστάμενο Δ.Ο.Υ., με σκοπό τη μείωση της προστεθείσας στο εισόδημά του διαφοράς τεκμηρίων δαπανών διαβίωσης, πραγματικό ποσό εισοδήματος, το οποίο αυτός απέκτησε εκτός Ελλάδος από την παροχή υπηρεσιών, που αφορούν στην εκτέλεση εργασιών της πιο πάνω επιχειρήσεως, των οποίων το αντικείμενο βρίσκεται έξω από τα όρια της Ελληνικής Επικράτειας.

7334/02 (30^ο Μον.)

Δικ. Ελένη Παναγοπούλου

13. Το εισόδημα που απέκτησε η προσφεύγουσα κατά το κρινόμενο οικονομικό έτος ως αποζημίωση από την Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων – 2004 Α.Ε. το έλαβε ως αμοιβή για τα καθήκοντα που άσκησε ως αναπληρωματικό μέλος της Ελεγκτικής της Επιτροπής, στην οποία συμμετείχε λόγω ακριβώς της ιδιότητάς της ως δικαστικής λειτουργού του Ελεγκτικού Συνεδρίου, όπως ρητώς προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις ως μόνη προϋπόθεση για το

διορισμό της ως μέλους της Ελεγκτικής Επιτροπής, ανεξαρτήτως της ειδικότερης (δικαιοδοτικής ή ελεγκτικής) φύσεως των ασκουμένων από τα μέλη της καθηκόντων. Δεδομένου δε ότι πρόκειται για εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες που προέρχεται από την ίδια αιτία για την οποία η προσφεύγουσα απέκτησε και τα λοιπά δηλωθέντα εισοδήματά της κατά το κρινόμενο οικονομικό έτος (μισθούς και αναδρομικές αποδοχές) και συγκεκριμένα τη δικαστική της υπηρεσία, νομίμως φορολογήθηκε ενιαίως με τα λοιπά εισοδήματά της από μισθωτές υπηρεσίες.

4966/02 (10^ο Μον.)

Δικ. Ευαγγελία Ρούτουλα

14. Από το γεγονός ότι ο νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας, κατά το χρόνο της λειτουργίας της, παρέλειψε να ανταποκριθεί στην απευθυνόμενη προς αυτόν 7035/1999 πρόσκληση της φορολογικής αρχής για προσκόμιση των βιβλίων και στοιχείων της για τακτικό έλεγχο – η οποία (πρόσκληση) θυροκολλήθηκε στην κατοικία του, ύστερα από τη διαπίστωση, κατά την επιτόπια μετάβαση αρμοδίων υπαλλήλων της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, κατά το έτος 1999, στην έδρα της ως άνω εταιρείας ότι είχε παύσει τη λειτουργία της – τεκμαίρεται άρνηση αυτής να υποστεί τον ανωτέρω έλεγχο, η οποία, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη, εξομοιώνεται προς μη τήρηση των ως άνω βιβλίων και στοιχείων της και καθιστά νόμιμο τον εξωλογιστικό προσδιορισμό των ακαθαρίστων εσόδων της, για την ένδικη διαχειριστική χρήση κατά την οποία ήταν σε λειτουργία.

12080/02 (12^ο Μον.)

Δικ. Αναστάσιος Σάββας

15. Οι διαπιστωθείσες παραβάσεις και κυρίως η μη έκδοση ή η ανακριβής έκδοση δελτίων αποστολής, λόγω της φύσεως και της εκτάσεώς τους, ενόψει και της μεθόδου κατασκευής (φασόν) που χρησιμοποιούσε η επιχείρηση, η οποία απαιτούσε ευρεία διακίνηση εμπορευμάτων, καθιστούν αδύνατη τη διενέργεια ελεγκτικών

επαληθεύσεων. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με την απόκρυψη δαπανών ύψους 1.729.480 δραχμών (έναντι δηλωθεισών 6.033.128 δραχμών) ασκεί ουσιώδη επίδραση στα οικονομικά μεγέθη του βιβλίου της επιχειρήσεως και καθιστά ανέφικτο το λογιστικό προσδιορισμό. Κατ' ακολουθία τούτων νομίμως η Οικονομική Αρχή προέβη στον εξωλογιστικό προσδιορισμό των ακαθαρίστων εσόδων της εταιρείας.

1206/02 (10^ο Τριμ.)

Εισ. Γεωργία Ανδριοπούλου

16. Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, κατά την άποψη που πλειοψήφισε στο Δικαστήριο δεν είναι συναφείς οι πράξεις της φορολογικής αρχής που αναφέρονται σε διαφορετικές διαχειριστικές περιόδους, έστω και αν αφορούν τον ίδιο φόρο. Τούτο ισχύει όχι μόνο όταν προσβάλλονται πράξεις με τις οποίες βεβαιώνονται φόροι, αλλά και όταν αντικείμενο της δίκης είναι η αξίωση επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων ή μη νομίμως παρακρατηθέντων φόρων. Συνεπώς, δεν μπορεί να ασκηθεί κοινή προσφυγή όταν ζητείται να επιστραφεί ο φόρος εισοδήματος που έχει παρακρατηθεί κατά τη διάρκεια διαφορετικών διαχειριστικών περιόδων. Είναι αδιάφορο δε για την εφαρμογή των ως άνω διατάξεων ότι η φορολογική αρχή απάντησε με ενιαίο έγγραφο στη σχετική αίτηση του φορολογούμενου. Και στην περίπτωση αυτή πρέπει να γίνει δεκτό ότι υπάρχουν περισσότερες απαντήσεις της φορολογικής αρχής, οι οποίες δεν μπορούν να θεωρηθούν συναφείς από μόνο το λόγο ότι έχουν περιληφθεί στο ίδιο έγγραφο.

6877/02 (21^ο Τριμ.)

Εισ. Αλεξάνδρα Μπαρλά

17. Επειδή, από το άρθρο 16^α του Ν.Δ/τος 3323/1955, συνάγεται ότι κατά τον προσδιορισμό του ατομικού εισοδήματος εταίρου σε ΟΕ ή ΕΕ ή ΕΠΕ, για τα κέρδη και την συμμετοχή του στις εταιρείες αυτές, ο αρμόδιος προϊστάμενος Δ.Ο.Υ. για τον προσδιορισμό του

εισοδήματος του εταίρου και την έκθεση του φύλλου ελέγχου που τον αφορά, λαμβάνει υπόψη τα κέρδη της εταιρίας που καθορίζονται στην εκδιδόμενη κατ' άρθρο 16^α του ν.δ/τος 3323/1955 πράξη προσδιορισμού αποτελεσμάτων. Ζητήματα δε που ανάγονται στον προσδιορισμό των οικονομικών αποτελεσμάτων των ως άνω εταιριών δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αμφισβήτησης ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων από τον εταίρο με την ευκαιρία της προσβολής του φύλλου ελέγχου που εκδόθηκε από την συμμετοχή του στις εταιρίες αυτές (Σ.τ.Ε. 3595/1989). Συνεπώς, το ανωτέρω φύλλο ελέγχου προσβάλλεται με προσφυγή για άλλους λόγους εκτός από τους προαναφερθέντες (π.χ. άρνηση της ιδιότητας του εταίρου, αμφισβήτηση του ποσοστού συμμετοχής στην εταιρία).

1384/02 (13^ο Μον.)

Δικ. Χριστίνα Λέλου-Σαλμανίδου

18. Κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 33^α (παρ. 1, περ. γ) και 36 του ν.δ/τος 3323/1955, σε κάθε περίπτωση που, όπως στην προκείμενη, τα βιβλία και στοιχεία της επιχείρησης απορρίπτονται ως ανεπαρκή ή ανακριβή διενεργείται εξωλογιστικός προσδιορισμός τόσο των ακαθάριστων εσόδων όσο και των καθαρών κερδών, ανεξαρτήτως αν οι διαπιστωθείσες πλημμέλειες αφορούν το σκέλος των εσόδων ή των δαπανών (Σ.τ.Ε. 3502/1999).

4859/02 (21^ο Τριμ.)

Εισ. Αλεξάνδρα Μπαρλά

19. Κατά τη σαφή διατύπωση του προαναφερόμενου άρθρου 6 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, μόνον υπό τον όρο της αμοιβαιότητας απαλλάσσονται από το φόρο εισοδήματος οι εργαζόμενοι ως προσωπικό των ξένων πρεσβειών και προξενείων για το αποκλειστικά από μισθωτές υπηρεσίες προερχόμενο εισόδημά τους. Δηλαδή προϋπόθεση για την εν λόγω απαλλαγή είναι η ύπαρξη σχετικής διμερούς συμφωνίας μεταξύ της Ελλάδας και της χώρας στην Πρεσβεία ή Προξενείο της οποίας εργάζονται.

12313/02 (27^ο Μον.)

Δικ. Γεωργία Κολοκυθά

20.Λαμβάνοντας υπόψη ότι : α) όπως προκύπτει από το προσκομιζόμενο καταστατικό της Εταιρίας Εκτελωνιστών Πειραιώς Αθηνών, ο μετοχικός κλάδος παροχής μερίσματος συστάθηκε με σκοπό την οικονομική ενίσχυση των συνταξιούχων εκτελωνιστών με την καταβολή κατά μήνα πρόσθετου της σύνταξης μερίσματος, ενώ και στην από 25.1.1999 σχετική βεβαίωση του Κλάδου Επικουρικής Σύνταξης της Ε.Ε.Π.Α. - ΜΕ.ΚΛΑ.ΜΕ. βεβαιώνεται ότι κατά το έτος 1998 καταβλήθηκε στον προσφεύγοντα ποσό 608.400 δρχ., ως μερίσματα, β) τα μερίσματα αυτά δεν εμπίπτουν σε κάποια από τις εξαιρέσεις της παρ. 4 του άρθρου 45 του ν. 2238/1994, ενόψει δε και του είδους, της περιοδικότητας και του φορέα καταβολής τους, κρίνει ότι τα μερίσματα αποτελούν εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και ως τέτοιο φορολογούνται.

10071/02 (27^ο Μον.)

Δικ. Μαρία Μπενίση

21.Κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, όταν τα βιβλία και στοιχεία της επιχειρήσεως απορρίπτονται ως ανεπαρκή ή ανακριβή λόγω διαπιστώσεως πλημμελειών, οι οποίες, ανεξαρτήτως του αν αφορούν το σκέλος των ακαθάριστων εσόδων ή το σκέλος των δαπανών, πάντως, κατά την αιτιολογημένη κρίση της φορολογικής αρχής και των δικαστηρίων, καθιστούν αδύνατες τις ελεγκτικές επαληθεύσεις, ενεργείται εξωλογιστικός προσδιορισμός τόσο των ακαθάριστων εσόδων όσο και των καθαρών κερδών. Κατά τον εξωλογιστικό δε αυτόν προσδιορισμό είναι μεν δυνατόν να ληφθούν υπόψη ενδεικτικά τα δεδομένα των βιβλίων της επιχειρήσεως, το ύψος όμως των ακαθάριστων εσόδων προσδιορίζεται κατ' εκτίμηση των στοιχείων που αναφέρονται στη διάταξη του άρθρου 34 παρ. 2 περ. γ' του ν.δ. 3323/1955, τα δε καθαρά κέρδη, όπως ρητά αναφέρεται στο άρθρο 33^α παρ. 1 περ. γ' του ίδιου ν.δ/τος,

προσδιορίζονται κατά το άρθρο 36 αυτού, δηλαδή με εφαρμογή συντελεστή καθαρών κερδών επί των προσδιορισθέντων ακαθάριστων εσόδων.

766/02 (23^ο Τριμ.)

Εισ. Σοφία Τσέκου – Πλιάτσικα

22. Κατά την έννοια της αναφερομένης στην προηγούμενη σκέψη διατάξεως της παραγράφου 2 του άρθρου 51 του ν.δ/τος 3323/1955, για την έκδοση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, η οποία δεν αποκλείεται και επί οριστικοποίησης του αρχικού φύλλου δια διοικητικής επιλύσεως της διαφοράς (συμβιβασμού), απαιτείται η ύπαρξη συμπληρωματικών στοιχείων για το εισόδημα του φορολογουμένου, δηλαδή στοιχείων, τα οποία περιήλθαν στην αρμοδία για την βεβαίωση του φόρου εισοδήματος δημοσία οικονομική υπηρεσία μετά την έκδοση του αρχικού φύλλου ελέγχου. Συνεπώς, αποκλείεται η έκδοση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου επί τη βάση στοιχείων, τα οποία ήδη κατά την έκδοση του αρχικού φύλλου ελέγχου είχαν περιέλθει στην αρμοδία δημοσία οικονομική υπηρεσία, έστω και αν τα εν λόγω στοιχεία δεν είχαν ληφθεί υπ' όψιν υπό των οργάνων της φορολογικής αρχής κατά την έκδοση του αρχικού φύλλου ελέγχου.

6348/02 (29^ο Τριμ.)

Εισ. Φίλιππος Αρμανίδης

23. Προϋπόθεση εφαρμογής της διατάξεως αυτής είναι η εκτέλεση ενεργού εφημερίας με συγκεκριμένο ωράριο και αντίστοιχο ωρομίσθιο, όπως καθορίζεται στις περ. α' έως δ' της παρ. 4 του άρθρου 7 του Ν. 2606/1998, και όχι στην περ. ε' της πιο πάνω παραγράφου στην οποία υπάγεται η προσφεύγουσα ως Διευθύντρια που δεν εκτελεί λόγω του βαθμού της ενεργό εφημερία δεδομένου ότι, κατά γενική αρχή του φορολογικού δικαίου, δεν είναι επιτρεπτή η κατ' αναλογία εφαρμογή διατάξεων νόμου (Σ.τ.Ε. 1790/1985), ενώ

εξάλλου οι πιο πάνω διατάξεις ως φορολογικές είναι στενά ερμηνευτέες (Σ.τ.Ε. 3339/1985).

6410/02 (10^ο Μον.)

Δικ. Χαρίκλεια Κέκη

24. Από τις διατάξεις που προεκτέθηκαν συνάγεται πως φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή φόρου 15%, το καθαρό ποσό αποδοχών, δηλαδή οι κάθε είδους παροχές και επιδόματα που καταβάλλονται στα πρόσωπα του άρθρου 47 παρ. 3 του ν. 2238/1994, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι στρατιωτικοί που υπηρετούν στην αλλοδαπή κατά το τμήμα που απομένει μετά την αφαίρεση από αυτό του καθαρού ποσού αποδοχών τις οποίες θα έπαιρναν αν υπηρετούσαν στο εσωτερικό. Όμως σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 45 παρ. 4 περ. β' του ν. 2238/1994 στις ανωτέρω αποδοχές δεν περιλαμβάνονται, καθόσον δεν θεωρούνται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και επομένως παραμένουν αφορολόγητες, οι δαπάνες που καταβάλλονται στα πρόσωπα που μετακινούνται με εντολή του Δημοσίου στο εξωτερικό όπως αυτές ορίζονται με τις διατάξεις του ν. 2346/1995 μεταξύ των οποίων και η προβλεπόμενη από το άρθρο 10 του νόμου αυτού ημερήσια αποζημίωση που χορηγείται για την κάλυψη δαπανών διατροφής.

11494/02 (21^ο Μον.)

Δικ. Αλεξάνδρα Μπαρλά

25. Οι παρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 68 του ν.δ. 3323/1955 όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 1828/1989 που προβλέπουν την δεκαετία ως χρόνο παραγραφής του δικαιώματος του δημοσίου να κοινοποιήσει φύλλο ελέγχου ή πράξη προσδιορισμού αποτελεσμάτων, εκτός των προβλεπόμενων περιπτώσεων των υπαγομένων δηλώσεων στις διατάξεις των παρ. 3 και 4 του άρθρου 50 και των υποχρεωτικά ελεγκτέων του άρθρου 50^α, προκειμένου δε περί ακυρώσεως για τυπικούς λόγους του εν λόγω φύλλου ή της πράξεως προσδιορισμού αποτελεσμάτων που

προβλέπουν περίπτωση παρεκτάσεως του χρόνου παραγραφής για ένα έτος από την κοινοποίηση της ακυρωτικής αποφάσεως για την έκδοση νέας πράξεως, ρυθμίζουν το σχετικό ζήτημα ειδικά και εξαντλητικά και δεν υπάρχει συνεπώς, έδαφος ανάλογης εφαρμογής επί του ζητήματος αυτού διατάξεων άλλων νομοθετημάτων προβλεπουσών διακοπή της παραγραφής εν επιδικία.

6667/03 (6^ο Τριμ.)

Εισ. Βασιλική Καραδήμα

26. Κατά το ως άνω προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 64 του ν. 2238/1994, ο υπόχρεος που θα υποβάλλει εμπρόθεσμη δήλωση χωρίς την ταυτόχρονη καταβολή της πρώτης από τις πέντε ίσες μηνιαίες δόσεις των ποσών του φόρου, της προκαταβολής και των τυχόν τελών ή εισφορών που οφείλονται με βάση τη δήλωση, καθώς επίσης και ο υπόχρεος που θα υποβάλλει εκπρόθεσμα δήλωση χωρίς την ταυτόχρονη καταβολή των ληξιπρόθεσμων δόσεων και των πρόσθετων φόρων που ορίζονται στο άρθρο 86, θεωρείται ότι δεν υπέβαλε δήλωση, με όλες τις σχετικές συνέπειες της μη υποβολής δήλωσης.

9793/2003 (27^ο Τριμ.)

Εισ. Μαρία Μπενίση

27. Η απαρίθμηση των περιπτώσεων παροχών, που αναφέρονται στα εδάφια α'- ε' της παραγράφου 4 του άρθρου 45 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος και οι οποίες, κατά ρητή διάταξη του νόμου, δεν θεωρούνται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκεινται σε φόρο, δεν είναι αποκλειστική, με την έννοια ότι η απαρίθμηση αυτή των μη θεωρουμένων ως εισόδημα παροχών δεν αποκλείει το νομοθέτη να θεσπίσει με τυπικό νόμο και άλλες απαλλαγές από το φόρο εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες ούτε την κρίση της φορολογικής αρχής και των διοικητικών δικαστηρίων ότι ορισμένη παροχή που καταβάλλεται στους μισθωτούς δεν αποτελεί κατά το νόμο ή από τη φύση της προσαύξηση μισθού, δηλαδή φορολογητέο

εισόδημα του μισθωτού, αλλά καταβάλλεται για την εκτέλεση της υπηρεσίας ή την καλύτερη διεξαγωγή της (Σ.τ.Ε. 3150/1999).

6224/01 (12^ο Τριμ.)

Εισ. Χαράλαμπος Λαπάκης

28. Ήδη η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η φορολογική αρχή όφειλε να είχε περαιώσει την υπόθεση φορολογίας εισοδήματός της του κρίσιμου οικονομικού έτους με βάση την 1049691/3184/0009/Α ΠΟΛ. 1099/27-4-1994 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών και επομένως η έκδοση του προσβαλλόμενου φύλλου ελέγχου είναι μη νόμιμη. Ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, καθόσον οι διατάξεις της πιο πάνω Υ.Α. για την υλοποίηση της περαίωσης των ανέλεγκτων υποθέσεων δεν προβλέπουν υποχρέωση της φορολογικής αρχής να προβεί στις οριζόμενες προς τούτο ενέργειες, ενώ εξάλλου η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται ότι υπέβαλε η ίδια σχετικό αίτημα χωρίς να κινηθεί η διαδικασία.

6665/02 (15^ο Τριμ.)

Εισ. Κυριακούλα Τασούλα

29. Όπως αναφέρεται στην Εισηγητική Έκθεση του ν. 2570/1998, με το άρθρο 7 αυτού θεσπίστηκε η μεταβολή του τρόπου υπολογισμού των φορολογητέων κερδών των τεχνικών και οικοδομικών επιχειρήσεων, οι οποίες τηρούν τρίτης κατηγορίας βιβλία του ΚΒΣ, με σκοπό τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης των επιχειρήσεων αυτών, στις περιπτώσεις που πραγματοποιούν κέρδη τα οποία προκύπτουν από τα τηρούμενα βιβλία τους μεγαλύτερα των τεκμαρτών κερδών που προσδιορίζονται με βάση τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 2238/1994. Έτσι σύμφωνα με τη νέα αυτή διάταξη, στα κέρδη που προσδιορίζονται τεκμαρτά με βάση τα οριζόμενα στο άρθρο 34 του ν. 2238/1994 θα προστίθεται και ποσοστό 40% της διαφοράς μεταξύ των τεκμαρτών προσδιοριζόμενων κερδών και των δηλουμένων κερδών που προκύπτουν από τα βιβλία.

5844/01 (16^ο Τριμ.)

Εισ. Παναγιώτης Καραλής

30. Βιβλία δε και στοιχεία δεύτερης κατηγορίας, τα οποία δεν διαφυλάχθησαν από τον επιτηδευματία για το χρόνο που ορίζεται από τις ισχύουσες διατάξεις, εκτός από την περίπτωση που η μη διαφύλαξη αυτών οφείλεται σε λόγους αποδεδειγμένης ανωτέρας βίας, κρίνονται ως ανακριβή, σύμφωνα με το άρθρο 30 παρ. 4 περ. στ' του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (π.δ. 186/1992).

4057/01 (7^ο Τριμ.)

Εισ. Αγλαΐα Δημητροπούλου

31. Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών η ανάκληση της δηλώσεως του φορολογουμένου και η αναζήτηση του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου δεν κωλύεται από την υποβολή της σχετικής δηλώσεως με επιφύλαξη και την τυχόν ρητή ή σιωπηρή απόρριψη αυτής, δεδομένου ότι η επιφύλαξη συνδέεται αρρήκτως με τη δήλωση και, συνεπώς, με την ανάκληση ανατρέπεται τόσο η δήλωση όσο και η συνοδεύουσα αυτήν επιφύλαξη. Για τον ίδιο δε λόγο, ούτε και η άπρακτη πάροδος της προθεσμίας άσκησης προσφυγής κατά της ρητής ή σιωπηρής απόρριψης της επιφύλαξης καθιστά οριστική και αμετάκλητη την οικεία φορολογική εγγραφή, ώστε να είναι ανεπίτρεπτη η ανάκληση της δήλωσης κατά τις ανωτέρω διατάξεις, παρά μόνο στην περίπτωση που υπάρχει δεδικασμένο επί της ουσίας.

11964/2002 (27^ο Τριμ.)

Εισ. Λεονώρα Ρουπακιώτη – Μπέτσου

32. Από τον συνδυασμό των προαναφερομένων διατάξεων των άρθρων 24 και 25 του ν. 2238/1994, όπως αυτές ίσχυαν κατά τον κρίσιμο χρόνο, προκύπτει ότι οι πάσης φύσεως τόκοι, μεταξύ των οποίων και οι τόκοι υπερημερίας, θεωρούνται ως εισόδημα εκ κινητών αξιών, μόνον δε οι τόκοι συναλλαγματικών και γραμματίων εξ εμπορικών

συναλλαγών καθώς και οι τόκοι εκ των μεταξύ εμπόρων αποδεδειγμένων πωλήσεων φορολογούνται ως κέρδη εμπορικής επιχειρήσεως, υπό τις ειδικότερες προϋποθέσεις της δευτέρας των ως άνω διατάξεων.

1470/2003 (6^ο Τριμ.)

Εισ. Βασιλική Καραδήμα

33. Κατά την έννοια των προαναφερόμενων διατάξεων, οι οποίες, ως επιβάλλουσες φορολογική υποχρέωση, είναι στενώς ερμηνευτέες, φορολογείται με συντελεστή 5% η πραγματική αξία μετοχών μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, εφόσον μεταβιβάζονται λόγω πώλησης, όχι όμως και όταν η μεταβίβαση αυτών οφείλεται σε πλήρωση διαλυτικής αίρεσης, υπό την οποία τελεί η πώληση των μετοχών στον αγοραστή, με συνέπεια την ανατροπή των αποτελεσμάτων αυτής, που έχει ως επακόλουθο την ανάκτηση των μετοχών που πωλήθηκαν, από τον πωλητή.

1943/2003 (6^ο Τριμ.)

Εισ. Νικόλαος Πετρακόπουλος

34. Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι στην έννοια της επιφάνειας της επαγγελματικής εγκαταστάσεως περιλαμβάνεται κάθε επιφάνεια, η οποία εξυπηρετεί τις ανάγκες της επιχείρησης ή συμβάλλει στην εξυπηρέτηση του σκοπού της, τέτοια δε επιφάνεια, προκειμένου περί καταστημάτων, αποτελεί οποιοσδήποτε χώρος, ο οποίος χρησιμοποιείται για διενέργεια εμπορικών πράξεων, εναπόθεση εμπορευμάτων, κ.λπ., στην έννοια δε αυτή συμπεριλαμβάνεται και το πατάρι.

2416/2003 (27^ο Τριμ.)

Εισ. Λεονώρα Ρουπακιώτη – Μπέτσου

35. Κατά την έννοια των διατάξεων των αρθ. 1 και 5 Ν.Δ. 1078/1971, πρόσθετες αποσβέσεις ενεργούνται σε όλα τα πάγια στοιχεία, τα οποία συμβάλλουν στην παραγωγή, εξυπηρετούν άμεσα την

επιχείρηση και βρίσκονται σε εύλογη αναλογία με τις ανάγκες της, εφόσον η επιχείρηση λειτουργεί με σύστημα βαρδιών..... Το γεγονός ότι η επένδυση του διυλιστηρίου της προσφεύγουσας εταιρίας έχει υπαχθεί στο καθεστώς των παραγωγικών επενδύσεων, είναι ανεξάρτητο από την κρίση αν τα συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία αυτής συμβάλλουν στην παραγωγική διαδικασία, ώστε να δικαιολογούνται πρόσθετες αποσβέσεις για την απόκτησή τους.

33/2001 (3^ο Τριμ.)

Εισ. Διονυσία Παληογιάννη

36. Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, ο προσδιορισμός του εισοδήματος, βάσει της τεκμαρτής δαπάνης από τη συντήρηση και κυκλοφορία επιβατικού αυτοκινήτου μπορεί να αμφισβητηθεί – μεταξύ άλλων – και από τα πρόσωπα που έχουν δικαίωμα εισαγωγής επιβατικού αυτοκινήτου Ι.Χ. με μειωμένους δασμούς κ.λπ., για πέντε έτη από το έτος του εκτελωνισμού του αυτοκινήτου τους. Όμως, προκειμένου να μην υπολογισθεί η εν λόγω τεκμαρτή δαπάνη, δεν αρκεί ο υπόχρεος να επικαλεσθεί μόνο το γεγονός της εισαγωγής του αυτοκινήτου του με μειωμένους δασμούς, αλλά πρέπει επιπλέον να αποδείξει, με βάση πραγματικά περιστατικά, είτε ότι δεν πραγματοποίησε τη σχετική δαπάνη, ή ότι πραγματοποίησε μειωμένη δαπάνη, προσκομίζοντας παράλληλα και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την απόδειξη του ισχυρισμού του αυτού.

1889/2001 (7^ο Μον.)

Δικ. Αγλαΐα Δημητροπούλου

37. Επειδή, από τις ως άνω διατάξεις προκύπτει ότι η φορολογική αρχή, κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς μεταξύ δηλωθέντος εισοδήματος, αφενός, και δαπάνης για απόκτηση περιουσιακών στοιχείων και τεκμαρτής ετήσιας δαπάνης διαβίωσης, αφετέρου, υποχρεούται να λάβει υπόψη της τα αναφερόμενα στη δήλωση και προσηκόντως αποδεικνυόμενα χρηματικά ποσά, ανεξαρτήτως χρόνου αποκτήσεώς τους, με τα οποία καλύπτεται ή περιορίζεται η

διαφορά αυτή. Τέτοια ποσά μπορεί να προέρχονται από δάνεια που έχει συνάψει ο φορολογούμενος, από ανάλωση κεφαλαίων που αποδεδειγμένα έχουν φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή έχουν νομίμως απαλλαγεί από τον φόρο και από διάθεση περιουσιακών στοιχείων. Τα ποσά που καλύπτουν ή περιορίζουν την ως άνω διαφορά μπορεί να περιληφθούν από τον φορολογούμενο είτε στην αρχική ή συμπληρωματική δήλωση φορολογίας εισοδήματος είτε σε μεταγενέστερη δήλωση, η οποία, κατά το μέρος που επικαλείται τέτοια ποσά, μη περιληφθέντα στην αρχική ή συμπληρωματική δήλωση του φορολογουμένου αποτελεί ανάκληση της εν λόγω δηλώσεως.

11333/2002 (29^ο Τριμ.)

Εισ. Αικατερίνη Παπαδοπούλου

38. Ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. συντάσσει το εκκαθαριστικό σημείωμα βάσει της δηλώσεως που έχει υποβάλει ο φορολογούμενος, δικαιούται δε, μεταγενέστερα, να προβεί σε έλεγχο της δηλώσεως αυτής και εφ' όσον διαπιστώσει ανακρίβειες, να προβεί σε νέο προσδιορισμό του φόρου και να εκδώσει το σχετικό φύλλο ελέγχου, έστω και αν κατά τον έλεγχο αυτόν και με βάση τα στοιχεία που προκύπτουν από αυτόν, προβεί σε νέα ερμηνεία της εφαρμοστέας διατάξεως, τούτο δε δεν αντίκειται, για τους λόγους που εκτέθηκαν, στην αρχή της χρηστής διοικήσεως.

8566/2002 (14^ο Τριμ.)

Εισ. Άννα Μυλωνά

39. Είναι κατά το Σύνταγμα ανεκτός ο περιορισμός των διατιθεμένων προς εκπλήρωση των κοινωφελών σκοπών οικονομικών μέσων των κοινωφελών ιδρυμάτων (περιλαμβανομένων των συσταθέντων με διαθήκη, κωδίκηλλο ή δωρεά) που επέρχεται με την κατά τα ανωτέρω επιβολή φορολογίας εισοδήματος που συνιστά γενικό μέτρο το οποίο επιβαρύνει όλα τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα στη χώρα. Επομένως, η κατάργηση με τις προαναφερθείσες διατάξεις του άρθρου 1 περ. 6

του Ν. 2459/1997, της απαλλαγής από το φόρο εισοδήματος των εισοδημάτων από την εκμίσθωση οικοδομών των νομικών προσώπων που επιδιώκουν κοινωφελείς σκοπούς και η φορολόγηση αυτών με τον ως άνω μειωμένο συντελεστή (10%) περιορίζοντας απλώς τα εν λόγω εισοδήματα δεν είναι αντίθετες προς αυτές του προμνησθέντος άρθρου του Συντάγματος.

6960/2002 (14^ο Τριμ.)

Εισ. Ειρήνη Γεωργίου

40. Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών που εφαρμόζονται και στις πράξεις προσδιορισμού αποτελεσμάτων, για την ταυτότητα του λόγου, φύλλο ελέγχου και αν κατέστη οριστικό κατόπιν διοικητικής επιλύσεως της διαφοράς, όπως είναι η επερχόμενη κατ' εφαρμογή των προαναφερομένων διατάξεων του άρθρου 14 του ν. 2198/1994 και της υπ' αριθμ. 1049691/27-4-1994 αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου, αν από συμπληρωματικά στοιχεία τα οποία περιήλθαν εκ των υστέρων στον Προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τα οποία ο τελευταίος δεν είχε υπόψη του κατά την έκδοση του αρχικού φύλλου ελέγχου, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του υποχρέου είναι ανώτερο από αυτό που περιλήφθηκε στο αρχικό φύλλο ελέγχου και μάλιστα προκειμένου περί στοιχείων που έχουν ως συνέπεια την εξαίρεση της σχετικής υποθέσεως από τη ρύθμιση της προαναφερόμενης περαίωσης ανέλεγκτων υποθέσεων (όπως επί εικονικών στοιχείων), βάσει του άρθρου 4 της ως άνω αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών.

11711/2002 (6^ο Τριμ.)

Εισ. Βασιλική Καραδήμα

41. Η μη προηγουμένη κοινοποίηση στον προσφεύγοντα από τον Προϊστάμενο της Δημοσίας Οικονομικής Υπηρεσίας Χαλανδρίου Αττικής, του προβλεπομένου από την διάταξη του άρθρου 30 παρ. 5 του Κώδικος Βιβλίων και Στοιχείων σημειώματος με τις

διαπιστωθείσες κατά τον έλεγχο πράξεις ή παραλείψεις που κατέστησαν τα τηρηθέντα υπό της ατομικής επιχειρήσεως του προσφεύγοντος βιβλία και στοιχεία ανεπαρκή και ανακριβή, δεν επηρεάζει, κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως του Κώδικος Βιβλίων και Στοιχείων, την νομιμότητα εκδόσεως του προσβαλλομένου υπ' αριθμ.405/23-5-1997 φύλλου επανελέγχου φορολογίας εισοδήματος. Τούτο δε, διότι η κοινοποίηση του εν λόγω σημειώματος προβλέπεται προ της κοινοποιήσεως του φύλλου ελέγχου και όχι προ της εκδόσεως τούτου, ώστε να τίθεται ζήτημα τηρήσεως ουσιώδους τύπου της διαδικασίας εκδόσεως αυτού, και συνακόλουθα νομιμότητός του.

6348/2002 (29^ο Τριμ.)

Εισ. Φίλιππος Αρμαανίδης

42.Επειδή, κατ' άρθρο 78 παρ. 1, 2 και 3 του Συντάγματος του 1975 (όπως αυτό έχει αναθεωρηθεί και ισχύει) επιτρέπεται η δια τυπικού νόμου επιβολή αναδρομικώς, μέχρι του προηγούμενου από τη δημοσίευση του νόμου αυτού οικονομικού έτους, οιοδήποτε φόρου, άμεσου ή έμμεσου (Σ.τ.Ε. 4225/1988), οι προαναφερόμενες δε διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 11 του ν. 2579/1988, που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως την 17-2-1998, εφαρμόζονται, κατ' άρθρο 32 του ίδιου νόμου, για δαπάνες που πραγματοποιούνται από την 1^η Ιανουαρίου 1997 και μετά, κατά το αμέσως προηγούμενο δηλαδή οικονομικό έτος από εκείνο κατά το οποίο δημοσιεύτηκε ο νόμος αυτός (1998), δεν αντίκεινται στην παρ. 2 του άρθρου 78 του Συντάγματος.

6013/2002 (14^ο Τριμ.)

Εισ. Ολυμπία Χατζησπύρου

43.Ναι μεν οι διατάξεις του άρθρου 25 του Ν. 2523/1997 (Α 179) ορίζουν ότι, από την έναρξη ισχύος των διατάξεων του ως άνω νόμου καταργείται κάθε άλλη διάταξη, που προβλέπει την επιβολή προσθέτων φόρων, προστίμων κ.λπ. και ότι, όπου στη κείμενη

νομοθεσία προβλέπεται η επιβολή προσθέτων φόρων, προστίμων κ.λπ. επιβάλλεται μόνο πρόσθετος φόρος, η διάταξη, δε, της παρ. 1β του άρθρου 1 του ίδιου νόμου προβλέπει ότι σε περίπτωση υποβολής ανακριβούς δήλωσης επιβάλλεται πρόσθετος φόρος, όμως, κατ' άρθρο 38 παρ. 1^α του παραπάνω νόμου, η διάταξη αυτή ισχύει μόνο για τα εισοδήματα που αποκτώνται από 1/1/1997 και μετά.

10872/2002 (14^ο Μον.)

Δικ. Ολυμπία Χατζησπύρου

44. Ο προσφεύγων από νομικό σφάλμα και μόνο ανέγραψε στην 30758/2000 αρχική δήλωσή του φορολογίας εισοδήματος, οικονομικού έτους 2000, την οποία υπέβαλε προς τη φορολογική Αρχή για τη φορολόγηση των εισοδημάτων που απέκτησε κατά το έτος 1999, την τεκμαρτή δαπάνη που αντιστοιχεί σε κάθε ένα από τα μνημονευόμενα αυτοκίνητα ιδιοκτησίας της ανώνυμης εταιρίας....., αντί να αναγράψει, όπως ώφειλε κατά νόμο (άρθρο 16 παρ. 1 περίπτωση β'), μόνο την μεγαλύτερη τεκμαρτή δαπάνη που αφορά ένα από τα εν λόγω αυτοκίνητα καθώς και την τεκμαρτή δαπάνη για το μνημονευόμενο ιδιωτικής χρήσεως επιβατικό αυτοκίνητο που του ανήκει. Συνεπώς, ο προσφεύγων, με την υποβολή της τροποποιητικής δηλώσεώς του φορολογίας εισοδήματος, νόμιμα ανακάλεσε, εξαιτίας της παραπάνω νομικής πλάνης του, την οικεία αρχική δήλωσή του φορολογίας εισοδήματος.

12434/2002 (8^ο Μον.)

Δικ. Ευστράτιος Βαρβαρίδης

45. Για τον προσδιορισμό του εισοδήματος από ακίνητα σε περίπτωση οικοδομής που κατοικήθηκε ή χρησιμοποιήθηκε από τον ιδιοκτήτη ή τρίτο με άλλο τρόπο, χωρίς αντάλλαγμα, λαμβάνεται υπόψη η αντικειμενική αξία της οικοδομής, βάσει της υφιστάμενης κατά το χρόνο φορολογίας κατάστασης στην οποία (αξία) περιλαμβάνεται και η αντικειμενική αξία των ποσοστών του οικοπέδου στο οποίο αυτή αντιστοιχεί και χρησιμοποιείται για τις ανάγκες της, ενώ εξάλλου δεν

λαμβάνεται υπόψη η αξία του οικοπέδου που αντιστοιχεί στη μελλοντική επέκταση της οικοδομής.

4767/2002 (29^ο Τριμ.)

Εισ. Ασημίνα Νικολακοπούλου

46. Εξάλλου, δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι η προαναφερόμενη διάταξη της παρ. 12 του άρθρου 33, αποκλείει, στην περίπτωση που δεν έχει υποβληθεί η παραπάνω δήλωση οριστικής παύσης εργασιών, την εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 23 του άρθρου 33 του άνω Κώδικα, διότι η καθεμιά από τις διατάξεις θέτει διαφορετικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή της και αποσκοπεί σε διαφορετικούς στόχους και συγκεκριμένα, η μεν πρώτη, στην απαλλαγή του φορολογούμενου, ο οποίος ήταν συνεπής στις επιβαλλόμενες από το νόμο υποχρεώσεις του, από το βάρος απόδειξης του χρόνου λειτουργίας της επιχείρησής του, η δε δεύτερη στην παροχή της δυνατότητας σ' αυτόν (φορολογούμενο) να αμφισβητήσει την απόκτηση του εισοδήματος που προσδιορίστηκε αντικειμενικώς και σύμφωνα με τα οριζόμενα στις σχετικές διατάξεις, έχοντας όμως το βάρος της απόδειξης των λόγων που επικαλείται.

6983/2002 (14^ο Μον.)

Δικ. Μαρία Τσίρλη

47. Τα έσοδα, των ενώσεων αγροτικών συνεταιρισμών (δευτεροβάθμιες αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις, κατά το άρθρο 2 παρ. 1, ν. 1541/1985, Α' 68) τα οποία αποκτώνται από τη δραστηριότητά τους την εμπίπτουσα στο σκοπό τους, όπως αυτός καθορίζεται από το καταστατικό τούτων, απαλλάσσονται από το φόρο εισοδήματος ενώ εξαιρούνται της απαλλαγής αυτής τα εισοδήματα τούτων, τα προερχόμενα από τις συγκεκριμένες πηγές και δραστηριότητες, που ορίζει ο νόμος, στοιχεία για τα οποία το βάρος της απόδειξης φέρει η φορολογική αρχή.

9971/2002 (1^ο Τριμ.)

Εισ. Νικόλαος Μπασέας

48. Κατά την έννοια των πιο πάνω διατάξεων για τον προσδιορισμό του αναλογούντος φόρου εισοδήματος σε περίπτωση καταβολής από τον μισθωτή ακινήτου στον εκμισθωτή αυτού οποιουδήποτε ποσού πέρα από τα συμφωνηθέντα μισθώματα λαμβάνεται υπόψη το ποσό που συμφωνήθηκε, δηλαδή αυτό που προκύπτει από την σχετική μισθωτική σύμβαση, εκτός αν αποδειχθεί από τη φορολογική αρχή με συγκεκριμένα στοιχεία ότι το τίμημα που πράγματι συμφωνήθηκε είναι ανώτερο από το αναγραφόμενο στην σύμβαση.

12136/2002 (11^ο Τριμ.)

Εισ. Αντώνιος Τσαμαρδίνος

49. Οι διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 1921/1991 αφορούν ειδικώς την επιβολή φόρου εισοδήματος στους τόκους που αποκτούν φυσικά και νομικά πρόσωπα από οποιασδήποτε μορφής καταθέσεις τους σε τράπεζα ή ταμειούχιο, που λειτουργούν στην Ελλάδα, και στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Κατά το μέρος λοιπόν που οι νεότερες και ειδικές αυτές διατάξεις προβλέπουν την επιβολή φόρου εισοδήματος στους τόκους των πιο πάνω καταθέσεων κατισχύουν των διατάξεων του άρθρου 6 του ν.δ/τος 3843/1958, με τις οποίες, όπως έχει εκτεθεί, απαλλάσσονται από το φόρο εισοδήματος οι αποκεντρωμένες δημόσιες υπηρεσίες για τα κάθε είδους εισοδήματά τους.

8626/2002 (15^ο Τριμ.)

Εισ. Κυριακούλα Τασούλα

ΦΟΡΟΣ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ (Φ.Π.Α.)

50. Από το περιεχόμενο της τελευταίας ανωτέρω διατάξεως προκύπτει ότι από την έναρξη ισχύος της (11-9-1997), το παραπάνω ειδικό πρόστιμο επιβάλλεται πλέον μόνο σε περίπτωση που η έκπτωση φόρου εισροών ή η επιστροφή φόρου οφείλεται σε πλαστά, εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία, όχι δε και όταν οφείλεται σε οποιαδήποτε άλλη μη νόμιμη ενέργεια του υποκειμένου σε φόρο

(σχετική η 576/1998 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους). Η νέα αυτή ρύθμιση ως επεικέστερη, κατά τούτο, από την προηγούμενη εφαρμόζεται και επί των εκκρεμών υποθέσεων, όπως η ένδικη, αφού στο νόμο αυτό δεν υπάρχει σαφής αντίθετη διάταξη (πρβλ. Σ.τ.Ε. 4055/1998). Άλλωστε, αντίθετη ρύθμιση που τυχόν καταλαμβάνει εκκρεμείς τέτοιες υποθέσεις δεν μπορεί να θεωρηθεί εκείνη της παρ. 4 του άρθρου 24 του ίδιου νόμου (2523/1997), με την οποία δίνεται η δυνατότητα να κριθούν οι παραβάσεις της παρ. 2 του άρθρου 48 του Ν. 1642/1986 με βάση τις διατάξεις του άρθρου 6 (εφόσον προβλέπουν επεικέστερη μεταχείριση), γιατί, όπως ρητά ορίζεται στο τέταρτο εδάφιο της πιο πάνω διάταξης «οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται ανάλογα και για τα πρόσωπα της παρ. 2 του άρθρου 48 του Ν. 1642/1986, όπως ισχύει». Απαραίτητη προϋπόθεση δηλαδή, για την κρίση των εκκρεμών υποθέσεων με τις μεταβατικές διατάξεις (άρ. 24 παρ. 4 του Ν. 2523/1997) είναι η στοιχειοθέτηση, καταρχήν, παράβασης της παρ. 2 του άρθρου 48, όπως τούτο έχει πλέον διαμορφωθεί με το άρθρο 6 του Ν. 2523/1997 (είχε προηγηθεί τροποποίηση του άρθρου 48 του Ν. 1642/1986 με την παρ. 21 του άρθρου 11 του Ν. 2386/1996 (ΦΕΚ 43/7-3-1996) και πρόβλεψη του ειδικού προστίμου από την παρ. 2 αυτού), και εν συνεχεία, η επιμέτρηση του προστίμου με βάση τις επεικέστερες διατάξεις, εφόσον βεβαίως ακολουθηθεί εκ μέρους του ενδιαφερομένου η προβλεπόμενη σ' αυτές διοικητική διαδικασία.

2103/2002 (4^ο Τριμ.)

Εισ. Νικόλαος Τσατσούλης

51. Η διάταξη της παρ. 19 του άρθρου 2 του Ν. 2093/1992 δεν ερμήνευσε την αρχική διάταξη της παρ. 1 (εδάφιο β') του άρθρου 24 του Ν. 1642/1986, αλλά έθεσε νέο κανόνα δικαίου, αφού στη διαδικασία υπολογισμού του εκπιπτόμενου ΦΠΑ συμπεριέλαβε, εκτός από τις πράξεις, που δεν παρέχουν δικαίωμα έκπτωσης και τις εξαιρούμενες από το φόρο εκροές, διευρύνοντας, έτσι, τον κύκλο των πράξεων, που περιλαμβάνονται στον παρονομαστή του κλάσματος, με

απώτερο αποτέλεσμα, τη μείωση του εκπιπτομένου φόρου. Επομένως, η διάταξη αυτή, αν και εμφανίζεται ως ερμηνευτική, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως τέτοια, αφού δεν αίρει κάποια ασάφεια της προηγούμενης, αλλά την τροποποιεί πλήρως, ως ψευδώς ερμηνευτική δε, δεν έχει αναδρομική ισχύ, αλλά εφαρμόζεται από την ημέρα της δημοσίευσής της στην Ε.τ.Κ., στις 25/11/1992, και όχι από 1/1/1987.

5591/2003 (30^ο Τριμ.)

Εισ. Ελένη Παναγοπούλου

52. Για τον προσδιορισμό του ποσοστού του εκπιπτόμενου φόρου προστιθέμενης αξίας δεν λαμβάνονταν υπόψη, κατά την παρ. 3 του άρθρου 24 Ν. 1642/1986, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, μεταξύ άλλων, τα ποσά που προέρχονται «από συμπτωματικές εργασίες σε ακίνητα». Η διάταξη όμως αυτή, που αναφέρεται σε εργασίες που δεν επαναλαμβάνονται συστηματικά, είναι αντίθετη προς την 6^η Οδηγία (77/388/ΕΟΚ) της 17^{ης} Μαΐου 1977 του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων «Περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ομοιόμορφη φορολογική βάση», καθόσον αυτή στην παρ. 2 του άρθρ. 19 αναφέρεται «σε παρεπόμενες πράξεις σε ακίνητα», δηλαδή, σε πράξεις που δεν διεξάγονται εντός του πλαισίου του σκοπού της επιχείρησης και, επομένως, η διάταξη αυτή πρέπει να θεωρηθεί ανίσχυρη από τότε που ίσχυσε και να εφαρμοσθούν στην παρούσα περίπτωση ως υπερεθνικό δίκαιο οι πιο πάνω διατάξεις του άρθρ. 19 παρ. 2 της έκτης Οδηγίας, από τις οποίες δεν επιτρέπεται παρέκκλιση, πλην των περιπτώσεων, που η ίδια Οδηγία δίνει δυνατότητα αποκλίσεων στην κάθε χώρα μέλος, πράγμα, που δεν συμβαίνει στην κρινόμενη περίπτωση. Άλλωστε, προς εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις παραπάνω διατάξεις της έκτης Οδηγίας μεταφέρθηκαν, σύμφωνα με τα παραπάνω, οι τελευταίες αυτές διατάξεις (άρθρ. 19 παρ. 2) στο

εσωτερικό δίκαιο δυνάμει της παρ. 9 του άρθρ. 11 του Ν. 2386/1996 (ΦΕΚ Α΄ 43/7-3-1996).

5591/2003 (30^ο Τριμ.)

Εισ. Ελένη Παναγοπούλου

53. Αν οι επιχειρήσεις πραγματοποιούν καταθέσεις, οι οποίες εντάσσονται στις χρηματοοικονομικές πράξεις της περίπτ. β΄ παρ. 3 του άρθρ. 24 Ν. 1642/1986 αυτές αποτελούν πράξεις παρεπόμενες της κύριας δραστηριότητας της επιχείρησης, αν δεν υπερβαίνουν τον κύκλο εργασιών, που σχετίζεται με την κύρια οικονομική δραστηριότητα της επιχείρησης (ΔΕΚ Υπόθεση C-306/1994, εισηγήση γενικού Εισαγγελέα), οπότε οι εισπραττόμενοι τόκοι, που συνιστούν τα προϊόντα των χρηματοοικονομικών αυτών πράξεων, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της αναλογίας εκπτώσεως του Φ.Π.Α.

5591/2003 (30^ο Τριμ.)

Εισ. Ελένη Παναγοπούλου

54. Από τις παραπάνω διατάξεις με τις οποίες ρυθμίζονται τα θέματα της επιστροφής του φόρου προστιθεμένης αξίας σε υποκείμενους στο φόρο που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνάγεται ότι προκειμένου ο ενδιαφερόμενος – φυσικό ή νομικό πρόσωπο – να ζητήσει την επιστροφή του φόρου που επιβάρυνε κινητά αγαθά ή υπηρεσίες που του προσφέρθηκαν από υποκείμενο στο φόρο εγκατεστημένο στην Ελλάδα, πρέπει απαραίτητα η αίτησή του προς την αρμόδια φορολογική αρχή να συνοδεύεται από τα πρωτότυπα τιμολόγια ή άλλα στοιχεία που επέχουν θέση τιμολογίου, τα οποία αφορούν τις πράξεις, για τις οποίες καταβλήθηκε ο προς επιστροφή φόρος.

5524/2001 (24^ο Τριμ.)

Εισ. Μαρία Εφορακοπούλου

55. Από την προπαρατεθείσα διάταξη συνάγεται ότι η σύμφωνα με αυτήν έκδοση προσωρινής πράξης προσδιορισμού του φόρου προστιθέμενης αξίας επιτρέπεται εφόσον η παράλειψη δήλωσης της φορολογητέας αξίας ή η ανακρίβεια της δηλωθείσας αξίας (ως τέτοιας νοουμένης και εκείνης που διαπιστώνεται, λόγω της απόρριψης των σχετικών στοιχείων και εγγραφών του φορολογουμένου ως εικονικών ή πλαστών) ή ο εσφαλμένος υπολογισμός των ποσοστών ή εκπτώσεων προκύπτει από τα βιβλία ή τα στοιχεία του υποχρέου στο φόρο, αποκλείεται δε η επέκταση του φορολογικού ελέγχου σε στοιχεία εκτός των βιβλίων και στοιχείων του υποχρέου και η, ως εκ τούτου, προσθήκη φορολογητέας αξίας που δεν προκύπτει από τα βιβλία και στοιχεία αυτού. Στα πλαίσια του ανωτέρω ελέγχου των δεδομένων των βιβλίων και στοιχείων δεν αποκλείεται ο έλεγχος της γνησιότητας και του αληθούς εν γένει της συναλλαγής (εν όλω ή εν μέρει), για την οποία φέρονται ότι εκδόθηκαν τα τιμολόγια ή άλλα στοιχεία, με βάση τα οποία η ελεγχόμενη επιχείρηση προέβη σε έκπτωση φόρου εισροών, όταν μάλιστα με βάση αυτά έτυχε επιστροφής φόρου, αν είτε λόγω του εμφανούς της μη γνησιότητας ή του μη αληθούς της συναλλαγής είτε για οποιοδήποτε άλλο λόγο, όπως οι πληροφορίες του ελέγχου ή τα πορίσματα του ελέγχου σε τρίτη επιχείρηση, ο έλεγχος αχθεί αιτιολογημένα στο συμπέρασμα ότι τα στοιχεία αυτά δεν ανταποκρίνονται σε συναλλαγές (εν όλω ή εν μέρει).

8890/2002 (9^ο Τριμ.)

Εισ. Αρτεμησία Δαρατσιανού

56. Αφού το ύψος των ακαθαρίστων εσόδων και εν προκειμένω για την επιβολή του ένδικου φόρου φορολογητέων εκροών λήφθηκε ως δεδομένο βάσει του προσδιορισμού αυτών στην φορολογία εισοδήματος, χωρίς να γίνεται ιδιαίτερος προσδιορισμός, πλην όμως από γεγονός γνωστό στο δικαστήριο από άλλη του δικαστική ενέργεια προσφυγή της προσφεύγουσας κατά του φύλλου ελέγχου φορολογίας εισοδήματος, με το οποίο και προσδιορίστηκαν τα

ακαθάριστα έσοδά της στο παραπάνω ύψος έγινε δεκτή και ακυρώθηκε αυτό ως νομικώς πλημμελές, πρέπει και η προσβαλλόμενη να ακυρωθεί, δοθέντος ότι δεν προκύπτει αιτιολογημένος προσδιορισμός αυτών με την σχετική έκθεση ελέγχου του ένδικου φόρου.

10833/2002 (6^ο Τριμ.)

Εισ. Βασιλική Καραδήμα

57. Συνεπώς, ορθώς με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκε πρόστιμο, κατ' επίκληση των προαναφερομένων διατάξεων, απορριπτομένου και του σχετικού ισχυρισμού της ως προς το ύψος αυτού, ως αβασίμου, δοθέντος ότι κατά την συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της αναλογικότητας ή αναλογίας, το επαχθές μέτρο που επιβάλλεται στο διοικούμενο με τη διοικητική ή ακόμη και τη νομοθετική πράξη πρέπει να είναι ανάλογο με το δημόσιο συμφέρον που εξυπηρετείται ή το ιδιωτικό (συμφέρον) που προστατεύεται, και ότι εν προκειμένω η επιβολή του ένδικου προστίμου αφορά την παράβαση της μη αποδόσεως φ.π.α., λόγω εκδόσεως εικονικών στοιχείων ιδιαίτερως μεγάλης αξίας, που ως ιδιάζουσα παράβαση τιμωρείται με τα προβλεπόμενα αυξημένα πρόστιμα, που είναι ανάλογα του εξυπηρετούμενου δημοσίου συμφέροντος της καταπολεμήσεως της φοροδιαφυγής, που προσλαμβάνει τεράστιες διαστάσεις με την έκδοση στοιχείων μεγάλης αξίας για ανύπαρκτες συναλλαγές, ενόψει μάλιστα και της επιβολής του εν λόγω προστίμου βάσει των ευνοϊκότερων διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 2523/1997 και όχι του προβλεπόμενου από την παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2523/1997.

10833/2002 (6^ο Τριμ.)

Εισ. Βασιλική Καραδήμα

58. Από τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 38 του ν. 1642/1986 «περί φόρου προστιθέμενης αξίας», που προβλέπει ότι «ο σχετικός έλεγχος του Οικονομικού Εφόρου διενεργείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο

άρθρο 45 του Κ.Φ.Σ. και στο άρθρο 25 του ν. 820/1978», δεν προκύπτει ότι για τη νομιμότητα της καταλογιστικής του φόρου προστιθέμενης αξίας πράξεως, η οποία περιλαμβάνει φορολογητέα ύλη που προέκυψε από κατασχεθέντα βιβλία και στοιχεία του φορολογούμενου, απαιτείται ως ουσιώδης τύπος η προηγούμενη σύνταξη εκθέσεως κατασχέσεως, η παράλειψη συντάξεως της οποίας επιφέρει ακυρότητα της καταλογιστικής πράξεως.

9939/2002 (14^ο Τριμ.)

Εισ. Μαρία Τσίρλη

59. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι μη νόμιμη για το λόγο ότι δεν τηρήθηκε η διαδικασία της προηγούμενης ακρόασης. Όμως, ενόψει του ότι ο υπόχρεος, σε βάρος του οποίου εκδόθηκε η σχετική πράξη, μπορεί να επιδιώξει την εξώδικη λύση της διαφοράς του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 1642/1986, κατά τις οποίες, επί υποβολής σχετικού αιτήματος, ο οικείος οικονομικός έφορος έχει υποχρέωση επανόδου επί της υποθέσεως και ακρόασεως του ενδιαφερομένου, μετά την οποία εκτιμώντας τις απόψεις του, μπορεί να ικανοποιήσει αυτόν, εν μέρει ή και εν όλω με την τροποποίηση ή και την ακύρωση ακόμη της εκδοθείσας πράξης προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαδικασία με την οποία εκπληρώνεται η συνταγματική επιταγή (άρθρο 20 παρ. 2) για ακρόαση του ενδιαφερομένου από τη Διοίκηση, ο ως άνω ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

9939/2002 (14^ο Τριμ.)

Εισ. Μαρία Τσίρλη

60. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι ακυρωτέα, καθόσον δεν της κοινοποιήθηκαν, μολοντί ζητήθηκε από αυτήν εγγράφως, μετά της προσβαλλόμενης πράξεως και της οικείας εκθέσεως ελέγχου τα αναφερόμενα στην τελευταία πληροφοριακού περιεχομένου έγγραφα της Δ.Ο.Υ. Α΄, Β΄ και Δ΄ Πειραιά, τα οποία αποτέλεσαν κρίσιμα στοιχεία για το πόρισμα του ελέγχου. Ο ανωτέρω

ισχυρισμός όμως, πέραν του ότι αναποδείκτως προβάλλεται, αφού η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει την έγγραφη υποβολή εκ μέρους της αιτήσεως για επίδειξη των ανωτέρω εγγράφων, είναι απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος, καθόσον κατά νόμο (άρθρο 41 ν. 1642/1986) επιβάλλεται η κοινοποίηση μόνο της καταλογιστικής του φόρου πράξεως και της σχετικής εκθέσεως ελέγχου, όχι, δε, και των λοιπών αποδεικτικών εγγράφων, το περιεχόμενο των οποίων, άλλωστε, εν προκειμένω, αναφέρεται στην οικεία έκθεση ελέγχου.

9939/2002 (14^ο Τριμ.)

Εισ. Μαρία Τσίρλη

61. Από τις διατάξεις του άρθρου 18 (παρ. 1 περ. κγ') του ν. 1642/1986 που προπαρατέθηκαν σε συνδυασμό με τις σχετικές περί Αμοιβαίων Κεφαλαίων διατάξεις συνάγεται ότι απαλλάσσεται του ΦΠΑ η διαχείριση των αμοιβαίων κεφαλαίων κατά την έννοια των διατάξεων που κάθε φορά ισχύουν γι' αυτά, δηλαδή οι εργασίες και γενικά όλες οι ενέργειες διαχείρισης των αμοιβαίων κεφαλαίων οι οποίες, κατά νόμον, ενεργούνται από την ΑΕ Διαχειρίσεως (έκδοση και εξαγορά μεριδίου αμοιβαίου κεφαλαίου κ.α.), από τον θεματοφύλακα (τράπεζα) του αμοιβαίου κεφαλαίου (φύλαξη του ενεργητικού του αμοιβαίου κεφαλαίου, αγορές και πωλήσεις χρεογράφων και μετοχών για το χαρτοφυλάκιο του Αμοιβαίου Κεφαλαίου), καθώς και τον αντιπρόσωπο, δηλαδή τρίτο πρόσωπο (το οποίο μάλιστα μετά το Π.Δ. 433/1993 μπορεί να είναι μόνον Τράπεζα, Ασφαλιστική εταιρεία και μέλη του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών), το οποίο δυνάμει συμφωνίας με την ΑΕ Διαχειρίσεως περί αντιπροσωπείας για τη διάθεση μεριδίων του Αμοιβαίου Κεφαλαίου προβαίνει σε διαχειριστικές πράξεις του Αμοιβαίου Κεφαλαίου. Δεν μπορούν, όμως, να τύχουν απαλλαγής από τον ΦΠΑ διαχειριστικές πράξεις (όπως είναι η διάθεση μεριδίων του Αμοιβαίου Κεφαλαίου, οι οποίες ενεργούνται από άλλα, πλην των ανωτέρω, πρόσωπα όπως είναι τρίτα πρόσωπα που προβήκανε σε διάθεση μεριδίων Αμοιβαίου

Κεφαλαίου κατόπιν εντολής του αντιπροσώπου της Α.Ε. Διαχειρίσεως.

5908/2002 (5^ο Τριμ.)

Εισ. Μαρία Περσελή – Μανιαβού

62. Η φορολογική αρχή φέρει το βάρος απόδειξης της εικονικότητας των φορολογικών στοιχείων του επιτηδευματία, η σχετική δε κρίση της, ως κρίση επί των πραγμάτων, πρέπει να είναι προσηκόντως αιτιολογημένη. Από τις ίδιες διατάξεις παρέπεται ότι, αν ο επιτηδευματίας αγοραστής προμηθεύεται διάφορα είδη αγαθών από επαγγελματία, ο οποίος τηρεί νομίμως βιβλία και στοιχεία του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και εκδίδει θεωρημένα από τη φορολογική αρχή, τιμολόγια πώλησης, θεωρείται κατά τεκμήριο ότι τελεί σε καλή πίστη κατά το χρόνο της συναλλαγής, εκτός αν αποδεδειγμένα τελεί σε γνώση της εικονικότητας της συναλλαγής, η οποία έγινε για την κάλυψη των λογιστικών ή άλλων αναγκών του επιτηδευματία αγοραστή, το βάρος απόδειξης όμως της εν γνώσει του πραγματοποιηθείσας εικονικής συναλλαγής, φέρει η φορολογική αρχή.

10391/2002 (9^ο Μον.)

Δικ. Χρυσόστομος Πάνου

63. Πράξη προσδιορισμού Φ.Π.Α. και αν κατέστη οριστική κατόπιν διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, όπως είναι η επερχόμενη κατ' εφαρμογή των προαναφερομένων διατάξεων του άρθρου 14 του Ν. 2198/1994 και της 1049691/3184/0009 Α/ΠΟΛ. 1099/27-4-1994 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου, αν από συμπληρωματικά στοιχεία, (επίσημα ή ανεπίσημα βιβλία ή στοιχεία που τηρούν τρίτες επιχειρήσεις ή και άλλα έγγραφα) τα οποία περιήλθαν εκ των υστέρων στον Προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τα οποία δεν είχε υπόψη του κατά την έκδοση της αρχικής πράξης, διαπιστώνεται, κατά την κρίση της φορολογικής αρχής, η εικονικότητα

φορολογικών στοιχείων που έλαβε και καταχώρησε ο υπόχρεος (η οποία – εικονικότητα – μάλιστα όπως προβλέπεται στην προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 4 περ. η΄ της ως άνω υπουργικής απόφασης, έχει ως συνέπεια την εξαίρεση της σχετικής υπόθεσης από τη ρύθμιση της περαίωσης ανέλεγκτων υποθέσεων) και ως εκ τούτου, η απόκρυψη από αυτόν εισοδήματος (βλ. Σ.τ.Ε. 1426/2000).

10391/2002 (9^ο Μον.)

Δικ. Χρυσόστομος Πάνου

64. Η εκδότηρια επιχείρηση ήταν φορολογικά υπαρκτή και το συγκεκριμένο τιμολόγιο ήταν θεωρημένο από την οικεία φορολογική αρχή, γεγονός το οποίο σε συνδυασμό με τον μεμονωμένο και περιστασιακό χαρακτήρα της καλυπτόμενης από αυτό συναλλαγής, καθιστά αδύνατη, κατά την κοινή συναλλακτική αντίληψη, την εκ μέρους της προσφεύγουσας γνώση των φορολογικών παρατυπιών της εκδότηριας επιχείρησης.

10391/2002 (9^ο Μον.)

Δικ. Χρυσόστομος Πάνου

65. Το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη ότι σε κάθε περίπτωση πρέπει να αναζητείται η αντιπαροχή που πραγματικά εισέπραξε ο υποκείμενος σε ΦΠΑ υπόχρεος, κρίνει ο φόρος προστιθέμενης αξίας έπρεπε να επιβληθεί στην πραγματική αντιπαροχή που λήφθηκε από την προσφεύγουσα δηλαδή στην τιμή πώλησης του «πακέτου κινητής καρτοτηλεφωνίας» (a la carte) από αυτήν προς τους εμπορικούς αντιπροσώπους της και όχι επί του κόστους αγοράς των κινητών τηλεφώνων A LA CARTE.

5682/2002 (13^ο Τριμ.)

Εισ. Σταυρούλα Μιχαλοπούλου

ΦΟΡΟΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

66. Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων, συνάγεται ότι μετά την έναρξη ισχύος του ν. 2166/1993, από τις φορολογικές απαλλαγές των βάσει του ν.δ/τος 1297/1972 και του νόμου αυτού συγχωνευομένων, μετατρεπομένων, συνιστωμένων κ.λπ. επιχειρήσεων, εξαιρείται ο φόρος συγκέντρωσης κεφαλαίων του ν. 1676/1986, ο οποίος επιβάλλεται όμως μόνο επί του ποσού της τυχόν προκύπτουσας υπεραξίας. Εξάλλου, για την εφαρμογή των παραπάνω ρυθμίσεων δεν ενδιαφέρει εάν το συγχωνευόμενο ή μετατρεπόμενο κ.λπ. πρόσωπο έχει υποβληθεί ή όχι στο οικείο φόρο, γιατί τέτοια προϋπόθεση δεν τίθεται από το νόμο.

7287/2002 (1^ο Τριμ.)

Εισ. Θεοδώρα Τούμπα

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ (ΤΕΛΗ) ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

67. Προέμβασμα, κατά τις συναλλαγές, είναι η μέσω Τραπέζης προκαταβολή μέρους ή ολοκλήρου του τιμήματος μέλλουσας αγοράς αγαθών εκ της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, το οποίο θα συμφηφισθεί με το οριστικό τίμημα της συναλλαγής αυτής. Αποτελεί δηλαδή χρηματική καταβολή, η οποία εμπεριέχεται ως όρος στην κυρία σύμβαση της πωλήσεως αγαθών, κατά την οποία, σύμφωνα με το άρθρο 513 του ΑΚ ο μεν πωλητής υποχρεούται να μεταβιβάσει την κυριότητα επί του πωληθέντος πράγματος ή το πωληθέν δικαίωμα και να παραδώσει το πράγμα, ο δε αγοραστής να πληρώσει το συμφωνηθέν τίμημα. Συνεπώς, η ανάληψη από την Τράπεζα της υποχρεώσεως της αποστολής του προεμβάσματος σε προμηθευτές οίκους του εξωτερικού για την εισαγωγή των πωλουμένων αγαθών, δεν αποτελεί σύμβαση εντολής, κατ' άρθρο 713 του ΑΚ, κατά την οποία ο ένας συμβαλλόμενος (εντολέας) αναθέτει στον άλλο (εντολοδόχο) την χωρίς αμοιβή διεξαγωγή υποθέσεως, καθόσον οι διάφορες σχέσεις εμπορικής εντολής, μεταξύ των οποίων και οι τραπεζικές σχέσεις, στις οποίες προέχει η καταβολή αμοιβής, υπάγονται στην έννοια των εμπορικών συμβάσεων έργου ή εργασίας κατά περίπτωση.

2360/2002 (6^ο Τριμ.)

Εισ. Δήμητρα Ζωντήρου

68. Από τις ανωτέρω διατάξεις και ειδικότερα αυτήν της παρ. 23 του άρθρου 15 του ΚΝΤΧ προκύπτει ότι, προκειμένου να τύχει εφαρμογής η εν λόγω διάταξη επί των προεμβασμάτων, πρέπει να συντρέχουν αθροιστικώς οι εξής προϋποθέσεις : α) τα προεμβάσματα να στέλνονται από την Ελλάδα στην αλλοδαπή, από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία δεν απολαύουν υποκειμενικής απαλλαγής από τα τέλη χαρτοσήμου βάσει ειδικής διατάξεως νόμου, β) να στέλνονται στην αλλοδαπή μέσω Τραπέζης η οποία εδρεύει στην Ελλάδα, γ) να στέλνονται σε προμηθευτές οίκους του εξωτερικού και δ) να στέλνονται στην αλλοδαπή για την εισαγωγή αγαθών στην ημεδαπή. Ως εισαγωγή δε αγαθών στην ημεδαπή, σύμφωνα με την έννοια των προεκτεθεισών διατάξεων, αλλά και εκείνης του άρθρου 15β του ιδίου Κώδικα, το οποίο αναφέρεται στην αγορά αγαθών εκ της αλλοδαπής, νοείται η είσοδος στην Ελληνική Επικράτεια αγαθών που προέρχονται από τρίτες, πλην της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, χώρες, η οποία πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις της τελωνειακής νομοθεσίας, από φυσικά ή νομικά πρόσωπα προς άσκηση του επιτηδεύματος ή του επαγγέλματός τους ή προς εκπλήρωση του επιδιωκόμενου από αυτούς σκοπού.

2360/2002 (6^ο Τριμ.)

Εισ. Δήμητρα Ζωντήρου

69. Η εισαγωγή αγαθών στην ημεδαπή από χώρες κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως δεν αποτελεί «εισαγωγή αγαθών» κατά την έννοια της παρ. 23 του άρθρου 15 του ΚΝΤΧ αλλά ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών. Σύμφωνα με τις τελευταίες αυτές διατάξεις, ως «ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών» νοείται η μεταφορά, αποστολή και μετακίνηση αγαθών από τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στο εσωτερικό της χώρας, υπαγόμενη (η ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών) στο καθεστώς του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας. Εξ όλων

αυτών παρέπεται ότι το προέμβασμα, το οποίο αποστέλλεται στην αλλοδαπή με σκοπό την ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών δεν υπόκειται στο τέλος χαρτοσήμου της παρ. 23 του άρθρου 15 του ΚΝΤΧ. Αντίθετος εκδοχή θα προσέκρουε στις διατάξεις της 6^{ης} Οδηγίας 77/388/ΕΟΚ της 17-5-1977, με την οποία θεσπίσθηκε ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας επί της παραδόσεως αγαθών, δηλαδή ένας γενικός φόρος καταναλώσεως επί των παραδόσεων αγαθών και ειδικότερα στο άρθρο 33 αυτής, σύμφωνα με τις διατάξεις του οποίου, από της θεσπίσεως του κοινού συστήματος Φ.Π.Α. τα κράτη-μέλη δεν μπορούν πλέον να επιβάλουν ή διατηρήσουν επί των παραδόσεων αγαθών φόρους, δικαιώματα ή τέλη, εφόσον οι παραδόσεις αυτές υπόκεινται σε Φ.Π.Α.

2360/2002 (6^ο Τριμ.)

Εισ. Δήμητρα Ζωντήρου

70. Απορριπτέος είναι και ο ισχυρισμός ότι το επίμαχο τέλος χαρτοσήμου επιβάλλεται επί των προεμβασμάτων για τον αποκλεισμό της δυνατότητας αποφυγής στην υπαγωγή τελών χαρτοσήμου σε περίπτωση μη καταρτίσεως συμβάσεως ενεγγύου πιστώσεως. Και τούτο διότι, σύμφωνα με το άρθρο 25 του ν.δ/τος της 17 Ιουλίου 1923, σύμβαση τραπεζικής ενεγγύου πιστώσεως υπάρχει όταν μια τράπεζα (πιστώτρια) συμφωνεί με ένα πρόσωπο (οφειλέτη) για το άνοιγμα πιστώσεως υπέρ τρίτου προσώπου (δικαιούχου) και αναλαμβάνει, με την παράδοση σε αυτήν φορτωτικής από τον δικαιούχο, να καταβάλει προς αυτόν το ποσό της πιστώσεως το οποίο θα εισπράξει από τον οφειλέτη που θα παραλάβει την φορτωτική, η δε τράπεζα, από την καταβολή των χρημάτων αποκτά δικαίωμα ενεχύρου επί των εμπορευμάτων της φορτωτικής.

2360/2002 (6^ο Τριμ.)

Εισ. Δήμητρα Ζωντήρου

71. Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, έγγραφα τα οποία συντάσσονται στην αλλοδαπή, υπόκεινται σε τέλη χαρτοσήμου στην

Ελλάδα μόνον εάν οι δικαιοπραξίες που αποδεικνύονται με αυτά έχουν αντικείμενο κινητή ή ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στην Ελλάδα ή υποχρεώσεις εκτελεστές στην Ελλάδα.

3178/2002 (6^ο Τριμ.)

Εισ. Δημήτρα Ζωντήρου

72. Εφόσον η αρχική σύμβαση πιστώσεως (1321/1982) και η εν γένει απαίτηση που δημιουργήθηκε απ' αυτή είχε υπαχθεί σε αναλογικό τέλος χαρτοσήμου, μετά δε το έτος 1987 και σε ΕΦΤΕ όπως, προβάλλεται με την κρινόμενη προσφυγή και δεν αμφισβητείται άλλωστε από τη φορολογική αρχή, το Δικαστήριο κρίνει ότι, το ως άνω από 7-1-2000 ιδιωτικό συμφωνητικό δεν υπόκειται σε αναλογικά τέλη χαρτοσήμου ως παρεπόμενη συμφωνία σε σχέση με την προαναφερόμενη σύμβαση πιστώσεως και τούτο ανεξαρτήτως από το εάν ο ένδικος συμβιβασμός έχει αναγνωριστικό ή απαλλοτριωτικό και εν γένει δημιουργικό χαρακτήρα.

2778/2003 (28^ο Μον.)

Δικ. Βασιλική Νικολοπούλου

ΚΩΔΙΚΑΣ ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

73. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει υποχρέωση του επιτηδευματία να έχει οποιαδήποτε εργάσιμη γι' αυτόν ώρα, τα βιβλία και στοιχεία στη διάθεση του φορολογικού ελέγχου και, ειδικότερα, να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε αυτά να είναι προσιτά στο αρμόδιο φορολογικό όργανο, για να διασφαλίζονται έτσι οι αναγκαίες και πραγματικές προϋποθέσεις άσκησης της ελεγκτικής εξουσίας του εφόρου. Άρνηση αποτελεί και η παράλειψη επίδειξης των οικείων στοιχείων, ανεξάρτητα αν οφείλεται σε πρόθεση ή όχι του υποχρέου.

2677/2001 (24^ο Τριμ.)

Εισ. Μαρία Εφορακοπούλου

74. Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι καθιερώνεται σύστημα αντικειμενικού υπολογισμού του προστίμου των παραβάσεων του ΚΒΣ το οποίο δεν επιτρέπει στην οικεία Φορολογική Αρχή, ούτε στα διοικητικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται κατόπιν προσφυγής, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις κάτω από τις οποίες έλαβε χώρα η συγκεκριμένη παράβαση, να μειώσουν αυτό.

3556/2003 (16^ο Τριμ.)

Εισ. Μαρία Τσεκρέκου

75. Και μόνη η έκθεση ελέγχου του ΣΔΟΕ δύναται να αποτελέσει το νόμιμο έρεισμα της περί επιβολής προστίμου πράξης του αρμοδίου Προϊσταμένου της ΔΟΥ χωρίς να απαιτείται η σύνταξη από τον τελευταίο αυτόν άλλης χωριστής έκθεσης ελέγχου ενώ εξάλλου αυτή καθ' εαυτή η έκδοση της απόφασης περί επιβολής προστίμου από τον ως άνω Προϊστάμενο σημαίνει την πλήρη αποδοχή των πορισμάτων της συνταχθείσας έκθεσης χωρίς να χρειάζεται ιδιαίτερη και ρητή αναφορά του προς τούτο.

3556/2003 (16^ο Τριμ.)

Εισ. Μαρία Τσεκρέκου

76. Περαιτέρω προβάλλεται ότι η ένδικη πράξη είναι ανατιολόγητη επειδή δεν περιγράφονται οι συνθήκες κάτω από τις οποίες τελέσθηκαν οι αποδιδόμενες στην προσφεύγουσα παραβάσεις, επιπροσθέτως δε ότι και η κοινοποίηση στην προσφεύγουσα της ένδικης πράξης ήταν πλημμελής λόγω μη επιδόσεώς της στον νόμιμο εκπρόσωπο του νομικού προσώπου. Ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος κατά το πρώτο μέρος επειδή πλην της μνείας της παράβασης και του επιβαλλομένου γι' αυτήν προστίμου, δεν απαιτείται η διατύπωση ειδικής αιτιολογίας στο σώμα της πράξης, ως τυπικό στοιχείο του κύρους της η οποία (αιτιολογία) μπορεί να περιέχεται στη συνοδεύουσα την πράξη έκθεση ελέγχου ή να συμπληρώνεται μ' αυτήν.

3556/2003 (16^ο Τριμ.)

Εισ. Μαρία Τσεκρέκου

77. Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι οι επιτηδευματίες που εκμεταλλεύονται καταστήματα, στα οποία παρέχεται ψυχαγωγία, συνδυαζόμενη με ακρόαση στερεοφωνικής μουσικής και προσφορά ποτού, έχουν την υποχρέωση να εκδίδουν εισιτήρια εισόδου, εφόσον η στερεοφωνική μουσική αποτελεί για τα συγκεκριμένα καταστήματα χαρακτηριστικό γνώρισμα της λειτουργίας τους. Η υποχρέωση αυτή εξαρτάται από τις συνθήκες της πραγματικής λειτουργίας των καταστημάτων και όχι από τον χαρακτηρισμό που έχουν αυτά στην άδεια λειτουργίας τους.

6911/2002 (13^ο Μον.)

Δικ. Παναγιώτης Τσεβιάς

78. Με την κρινόμενη προσφυγή, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι άκυρη, εφόσον εκδόθηκε κατά παράβαση του δεδικασμένου που δημιουργήθηκε από την.....τελεσιδική απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθήνας, με την οποία ακυρώθηκε ως νομικώς πλημμελής η προηγούμενη με αριθμό.....απόφαση επιβολής προστίμου του πιο πάνω Προϊσταμένου, επειδή με την τελευταία αυτή απόφαση είχε επιβληθεί ένα ενιαίο πρόστιμο για τις πέντε προαναφερόμενες αυτοτελείς παραβάσεις της λήψεως πλαστών και εικονικών στοιχείων. Ο ισχυρισμός όμως αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος, εφόσον το δεδικασμένο που παρήχθη από την τελεσιδικία της απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθήνας δεν αποκλείει την έκδοση από τη φορολογική αρχή νέας πράξης αφού ακυρώθηκε ως νομικώς πλημμελής η προηγούμενη απόφαση επιβολής προστίμου. Περαιτέρω και ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση επιβολής προστίμου εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, εφόσον για την παραλαβή των προαναφερόμενων στοιχείων από τους υπαλλήλους του Σ.Δ.Ο.Ε. δεν συντάχθηκε έκθεση

κατάσχεσης αλλά η μνημονευόμενη απόδειξη παραλαβής, πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Και τούτο γιατί το π.δ. 154/1997 (ΦΕΚ Α' 130) που αφορά τον Κανονισμό λειτουργίας του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος προβλέπει στο άρθρο 20 (παρ. 9 εδάφιο γ') τη δυνατότητα των ομάδων δίωξης του Σ.Δ.Ο.Ε. να κατάσχουν επίσημα βιβλία ή στοιχεία με απλή απόδειξη παραλαβής από το ειδικό έντυπο των αποδείξεων με το οποίο εφοδιάζονται. Ισχυρίζεται επίσης η προσφεύγουσα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.πρέπει να ακυρωθεί γιατί πριν από την έκδοσή της δεν τηρήθηκε το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης, σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ. 2 του Συντάγματος. Ο ισχυρισμός όμως αυτός είναι αβάσιμος, εφόσον, υφίστατο για την εταιρία η δυνατότητα προσφυγής στη διαδικασία διοικητικής επίλυσης της διαφοράς.

4764/2002 (29^ο Τριμ.)

Εισ. Ασημίνα Νικολακοπούλου

79. Εφόσον η προσφεύγουσα κατελήφθη να διακινεί τα ανωτέρω έπιπλα, που βρίσκονταν στην κατοχή της μετά την παραλαβή τους από αυτήν δύναμει της φορτωτικής του αποστολέα..... στην οποία φερόταν ως παραλήπτης, και επομένως η διακίνηση από το κατάστημά της προς το εκθεσιακό κέντρο γινόταν από αυτήν, η προσφεύγουσα είχε υποχρέωση έκδοσης δελτίου αποστολής για τη διακίνηση αυτή, σύμφωνα με τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 11 του Κ.Β.Σ. Διότι, κατά τις διατάξεις αυτές, δελτίο αποστολής εκδίδεται και σε κάθε περίπτωση διακίνησης αγαθών από τον επιτηδευματία προς οποιονδήποτε και για οποιοδήποτε σκοπό. Επομένως (σύμφωνα πάντα με την προαναφερόμενη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας) δεν είναι κρίσιμο εν προκειμένω αν η προσφεύγουσα δεν ήταν αγοραστής, ούτε πωλητής των διακινουμένων αγαθών και αν αυτά βρέθηκαν στην κατοχή της εκ παραδρομής, ούτε αν το αυτοκίνητο με το οποίο έγινε η μεταφορά ανήκε ή όχι σε αυτήν κατά

κυριότητα, ούτε αν τα αγαθά μεταφέρονταν στο εκθεσιακό κέντρο για να εκτεθούν.

9584/2002 (27^ο Μον.)

Δικ. Γεωργία Κολοκυθά

80. Ενόψει του ότι μόνο το γεγονός ότι δεν αναφέρονται στην προσβαλλόμενη απόφαση και στη συνοδεύουσα αυτή έκθεση τα στοιχεία ταυτότητας των αντισυμβαλλομένων της προσφεύγουσας στην συναλλαγή για την οποία φέρεται ότι δεν εξεδόθη το προσήκον φορολογικό στοιχείο και ότι δεν επισυνάπτεται στην ανωτέρω έκθεση ενυπόγραφη δήλωση του αντισυμβαλλομένου τούτου δεν καθιστά, άνευ άλλου, αόριστη ή αναπόδεικτη την πραγματική βάση της ανωτέρω αποφάσεως της φορολογικής αρχής (τη συνδρομή δηλαδή των αναφερομένων σ' αυτήν πραγματικών περιστατικών) και ακυρωτέα, για το λόγο αυτό, την εν λόγω απόφαση.

6261/2002 (8^ο Μον.)

Δικ. Νικόλαος Μπιλάλης

81. Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι ο έλεγχος των βιβλίων και στοιχείων των επιτηδευματιών που τηρούν βιβλία τρίτης κατηγορίας διενεργείται στην επαγγελματική τους εγκατάσταση. Είναι δυνατόν όμως να διενεργηθεί τέτοιος έλεγχος και εκτός αυτής και δη στο κατάστημα της αρμόδιας φορολογικής αρχής, στις περιπτώσεις των παρ. 3, 4 και 5 του άρθρου 36 του Π.Δ. 186/1992, δηλαδή μετά από κατάσχεση των σχετικών βιβλίων και στοιχείων και παράδοση αυτών για έλεγχο στον αρμόδιο Προϊστάμενο Δ.Ο.Υ.

7316/2002 (8^ο Τριμ.)

Εισ. Παρασκευή Παπαγεωργίου

82. Οι προβλεπόμενες από τον Κώδικα αυτό παραβάσεις οι οποίες επισύρουν την κύρωση του προστίμου σε βάρος του παραβάτη, είναι τυπικές, υπό την έννοια ότι δεν εξετάζεται η υπαιτιότητα, αλλά η πραγμάτωση της αντικειμενικής υπόστασης της παράβασης (πρβλ.

Σ.τ.Ε. 1253/1992). Εξ αυτού παρέπεται ότι η πράξη επιβολής προστίμου, που εκδίδεται από τον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., πρέπει να εκθέτει, όχι αόριστα, αλλά συγκεκριμένα τα πραγματικά περιστατικά της παράβασης και να προκύπτει απ' αυτά ότι έλαβε χώρα η παράβαση.

12377/2002 (8^ο Τριμ.)

Εισ. Νικόλαος Μπιλάλης

83. Ενόψει του ότι το Δικαστήριο μπορεί να μεταρρυθμίσει τη νομική βάση της καταλογιστικής πράξεως της φορολογικής αρχής και να επιβάλλει πρόστιμο βάσει άλλης διατάξεως την οποία κρίνει ως εφαρμοστέα, καθ' όσον το επιβλητέο πρόστιμο είναι ορισμένο και δεν απαιτείται να έχει προηγηθεί επιμέτρηση αυτού από τη Φορολογική Αρχή (Σ.τ.Ε. 192/1989 ΔιΔικ '89 σ. 689), ούτε η μεταβολή αυτή άπτεται ζητημάτων για τα οποία ο διοικούμενος στερήθηκε τη δυνατότητα να προβάλει τις αντιρρήσεις του (Σ.τ.Ε. 1016/1991), κρίνει ότι πρέπει να επιβληθεί στον προσφεύγοντα πρόστιμο πενταπλάσιο του τέλους λόγω μη καταβολής αυτού σε πέντε περιπτώσεις και διπλάσιο του τέλους λόγω μη επικολλήσεως του ειδικού σήματος σε δύο περιπτώσεις, σύμφωνα με την παράγραφο 9 (εδάφια β' και γ' αντιστοίχως) του άρθρου 8 του ν. 2515/1997.

11554/2002 (7^ο Τριμ.)

Εισ. Αγλαΐα Δημητροπούλου

84. Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, ως υποκατάστημα θεωρείται κάθε άλλη εκτός του κεντρικού καταστήματος επαγγελματική εγκατάσταση της επιχειρήσεως όπου αναπτύσσεται ιδιαίτερη συναλλακτική δραστηριότητα από όργανα της επιχειρήσεως που έχουν τη σχετική εξουσία. Για το χαρακτηρισμό πάντως του οικείου χώρου ως υποκαταστήματος δεν αρκεί η απλή διενέργεια προπαρασκευαστικών πράξεων ή πράξεων υλικής εκτελέσεως συμβάσεων που δεν καταρτίζονται στον εν λόγω χώρο, όπως η παράδοση ή παραλαβή εμπορευμάτων ή η διενέργεια πληρωμών ή η

είσπραξη χρημάτων και λήψη συναλλαγματικών, εφόσον αυτές ενεργούνται σε εκτέλεση συναφθεισών ήδη σχετικών συμβάσεων.

792/2002 (7^ο Μον.)

Δικ. Κωνσταντίνα Καρακάση

85. Η μεταφορά των εμπορευμάτων της επιχείρησης της μετατραπείσης εταιρίας περιορισμένης ευθύνης στην νυν προσφεύγουσα ανώνυμη εταιρία, από την παλαιά έδρα της (οδός Κηφισού αριθμ. 97) στη νέα στη Μάνδρα Αττικής, θεωρείται διακίνηση μεταξύ δύο εγκαταστάσεων, κατά την οποία για την παρακολούθηση των εμπορευμάτων έπρεπε να εκδοθεί δελτίο αποστολής, όπου, μεταξύ άλλων, θα έπρεπε να αναγράφεται αναλυτικά το είδος, η μονάδα μέτρησης και η ποσότητα κάθε είδους των μεταφερόμενων εμπορευμάτων.

3676/2002 (30^ο Μον.)

Δικ. Αγγελική Καζάνη

86. Κατά γενική αρχή που συνάγεται και από το άρθρο 77 παρ. 6 του Π.Δ. 18/1989, όπως και το άρθρο 24 παρ. 1 του Εισαγωγικού Νόμου του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το παραδεκτό των ενδίκων μέσων κρίνεται κατά το νόμο τον ισχύοντα κατά τον χρόνο της εκδόσεως της προσβαλλομένης διοικητικής πράξεως ή της δημοσιεύσεως της προσβαλλομένης δικαστικής αποφάσεως. Η διάταξη του άρθρου 29 παρ. 1 του Ν. 2648/1998, με την οποία ορίσθηκε ως όριο του εκκλητού των πρωτόδικων αποφάσεων επί φορολογικών εν γένει υποθέσεων το ποσό του ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών, εφαρμόζεται για τις εφέσεις που στρέφονται κατά αποφάσεων, οι οποίες δημοσιεύθηκαν μετά την έναρξη της ισχύος της, δηλαδή από την 1/12/1998 και μετά και, πάντως, πριν από την έναρξη ισχύος του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, την 18/7/1999. Κατά την έννοια των ίδιων διατάξεων, στις περιπτώσεις που επιβάλλονται περισσότερα πρόστιμα με ενιαία πράξη για διάφορες παραβάσεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, το εκκλητό ή μη της πρωτόδικης αποφάσεως

κρίνεται, και για τους δύο διαδίκους, από το συνολικό ποσό των προστίμων που επιβλήθηκαν, το οποίο για τις εφέσεις που ασκούνται από 1/12/1998 έως 17/7/1999, πρέπει, κατά τα ήδη εκτεθέντα, να υπερβαίνει το ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές.

11649/2002 (22^ο Τριμ.)

Εισ. Γιαννούλα Κίικρα

87. Σε περίπτωση ακυρώσεως πράξεως της φορολογικής αρχής, με απόφαση των διοικητικών δικαστηρίων για τυπικούς λόγους, δεν κωλύεται η φορολογική αρχή, πέρα από την άσκηση των κατά το νόμο ένδικων μέσων, να εκδώσει νέα πράξη, για το ίδιο αντικείμενο, απαλλαγμένη από την τυπική πλημμέλεια για την οποία ακυρώθηκε η αρχική (Σ.τ.Ε. 138/1998 ΔΦΝ 1998 σελ. 635, Σ.τ.Ε. 5133/1995 Διδικ 1997 σελ. 1258). Έτσι σε περίπτωση ακύρωσης πράξης επιβολής προστίμου του ΚΒΣ ως νομικά πλημμελούς, λόγω μη τήρησης ουσιώδους τύπου, επιβαλλόμενου από τις διατάξεις του άρθρου 36 παρ. 3, 4 και 5 του ΚΒΣ, ως στοιχείο, του κύρους της πράξης αυτής, ήτοι λόγω μη σύνταξης έκθεσης κατάσχεσης, αλλά απλής απόδειξης παραλαβής, για τα βιβλία και στοιχεία επιτηδευματία που παρελήφθησαν από υπαλλήλους της Δ.Ο.Υ. ή της ΥΠΕΔΑ από την επαγγελματική του εγκατάσταση και από τα οποία προέκυψαν παραβάσεις του ΚΒΣ, η φορολογική αρχή, μπορεί να επανέλθει και να εκδώσει νέα ταυτόσημη πράξη, αφού προηγουμένως τηρήσει τον ουσιώδη τύπο που παραβιάσθηκε και επιβάλλεται από τις παραπάνω διατάξεις, που είναι η σύνταξη έκθεσης κατάσχεσης και η επίδοση αντιγράφου αυτής στον υπόχρεο, χωρίς όμως να απαιτείται να τηρηθεί και πάλι η διαδικασία της κατάσχεσης, όπως αυτή ορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 36 παρ. 3 και 4 του ΚΒΣ που προαναφέρθηκε, ήτοι να κατασχεθούν εκ νέου τα ήδη κατασχεθέντα και παραδοθέντα στον αρμόδιο Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. βιβλία και στοιχεία του επιτηδευματία, προκειμένου αυτός με βάση αυτά να ενεργήσει φορολογική εγγραφή.

7998/2002 (22^ο Τριμ.)

Εισ. Δήμητρα Παλαιομήτρου

88. Οι νεότερες διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (ΚΒΣ Π.Δ. 186/1992) εφαρμόζονται κατά την έννοιά τους, μόνο σε περιπτώσεις φορολογικών ελέγχων που διενεργούνται υπό το κράτος της ισχύος του ως άνω Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, για τη διαπίστωση της νομότυπης τήρησης των προβλεπόμενων από τον Κώδικα αυτόν βιβλίων και στοιχείων, όχι δε και στις περιπτώσεις παραβάσεων προγενέστερων της ισχύος αυτού και που αφορούν βιβλία και στοιχεία του προϊσχύσαντος Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων (ΚΦΣ, Π.Δ. 99/1977), για τις οποίες είναι εφαρμοστέες οι διατάξεις του τελευταίου αυτού Κώδικα (πρβλ. Σ.Τ.Ε. 135/1998 ΔΦΝ 1998 σελ. 1020). Συνεπώς, σε περίπτωση διενέργειας φορολογικού ελέγχου και διαπίστωσης παράβασης των διατάξεων του προϊσχύσαντος Κ.Φ.Σ., η οποία έχει λάβει χώρα πριν από την έναρξη ισχύος του παραπάνω νεότερου Κ.Β.Σ., εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κ.Φ.Σ. και επομένως νόμιμα, στην προκείμενη περίπτωση, εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη από τον Προϊστάμενο της ΥΠΕΔΑ Αθηνών σύμφωνα με το άρθρο 47 παρ. 3 του Κ.Φ.Σ. όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του Π.Δ. 51/1991 (Α' 26).

2528/2001 (1^ο Μον.)

Δικ. Νικόλαος Μπασέας

89. Η άρνηση του φορολογούμενου να διευκολύνει το φορολογικό έλεγχο, ως παράβαση του Κ.Β.Σ., συνδέεται κατ' ανάγκην προς τη διατύπωση αιτήματος της φορολογικής αρχής προς το φορολογούμενο για επίδειξη βιβλίων ή στοιχείων κ.λπ. ή για προσκόμιση αυτών στο κατάστημα της φορολογικής αρχής και συντελείται με την μη συμμόρφωση του φορολογουμένου. Η άρνηση αυτή διευκόλυνσης του φορολογικού ελέγχου, ανεξάρτητα από το εύρος του σχετικού αιτήματος της φορολογικής αρχής, ανεξάρτητα δηλαδή από το εάν αυτό αναφέρεται σε ένα ή πλείονα βιβλία ή στοιχεία κ.λπ., αναγόμενα σε μια ή πλείονες διαχειριστικές περιόδους,

συνιστά εκάστοτε μία και μόνη αυτοτελή παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή ενός αυτοτελούς προστίμου. Κάθε δε νέα τέτοια άρνηση του φορολογούμενου να ικανοποιήσει νέο σχετικό αίτημα της φορολογικής αρχής αποτελεί αυτοτελή παράβαση, επισύρουσα αυτοτελές πρόστιμο.

7345/2002 (30^ο Μον.)

Δικ. Γεώργιος Ζαχαριάδης

90. Οι επιτηδευματίες που εκμεταλλεύονται καφετέριες, εστιατόρια κ.λπ. υποχρεούνται σε έκδοση εισιτηρίων εισόδου, εφόσον η χρησιμοποίηση στερεοφωνικής μουσικής αποτελεί χαρακτηριστικό γνώρισμα της λειτουργίας τους. Αντίθετα οι επιτηδευματίες που εκμεταλλεύονται καφετέριες, εστιατόρια κ.λπ. με στερεοφωνική μουσική, η οποία χρησιμοποιείται επικουρικά και δευτερευόντως δεν υποχρεούνται στην έκδοση εισιτηρίων εισόδου. Εξάλλου, στις περιπτώσεις που τα εν λόγω καταστήματα έχουν μικτή λειτουργία, δηλαδή τις πρωινές ώρες λειτουργούν ως καφετέριες ή εστιατόρια κ.λπ. και τις βραδινές ώρες ως μπαρ ή κέντρα διασκέδασης κ.λπ. δημιουργείται υποχρέωση έκδοσης εισιτηρίων εισόδου μόνο κατά τις βραδινές ώρες. Επομένως, σε περίπτωση ελέγχου πρέπει να εξετάζονται οι πραγματικές συνθήκες λειτουργίας της επιχείρησης και να παρατίθενται αναλυτικά στην έκθεση ελέγχου οι συνθήκες αυτές, ώστε να καθίσταται ευχερής η διαπίστωση, με βάση την κοινή πείρα, εάν η στερεοφωνική μουσική αποτελεί στην συγκεκριμένη περίπτωση χαρακτηριστικό γνώρισμα της λειτουργίας της επιχείρησης.

7859/2002 (15^ο Μον.)

Δικ. Αλεξάνδρα – Ευφροσύνη Καραδήμου

91. Κατά την έννοια των πιο πάνω διατάξεων θεσπίζεται υποχρέωση για διαφύλαξη κάθε βιβλίου και στελέχους στοιχείων πενήντα (50) φύλλων και για όσο χρόνο επιτάσσεται, στην περίπτωση όμως που αυτά απωλέστηκαν δεν συντρέχει παράβαση για μη διαφύλαξη βιβλίων ή στοιχείων και συνεπώς δεν επιβάλλεται πρόστιμο, εφόσον

όμως ο επιτηδευματίας προβάλλει και αποδεικνύει ότι παρόλο που κατέβαλε την επιβαλλόμενη από τις περιστάσεις άκρα επιμέλεια, δεν ήταν δυνατή η διαφύλαξή τους για λόγους που οφείλονται σε ανώτερη βία.

3084/2001 (16^ο Μον.)

Δικ. Μαρία Τσεκρέκου

92. Το ένδικο πρόστιμο πρέπει να επιμετρηθεί κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 32 του π.δ/τος 186/1992, λόγω του χρόνου τέλεσης της ένδικης παράβασης (χρήση 1996), ενόψει και του ότι οι μεταγενέστερες διατάξεις του άρθρου 5 του Ν. 2523/1997, που προαναφέρθηκαν και με τις οποίες προβλέπεται επιβολή σε βάρος των υποχρέων σε τήρηση βιβλίων Γ' κατηγορίας αντικειμενικού ποσού προστίμου, ύψους 300.000 δραχμών (ΒΑΣ. ΥΠ. 1), το οποίο δεν επιδέχεται καμμία μείωση, δεν είναι επιεικέστερες των ως άνω διατάξεων του π.δ/τος 186/1992, ώστε να εφαρμοσθούν στην προκείμενη περίπτωση κατά την παρ. 4 του άρθρου 24 του νόμου αυτού (2523/1997). Και τούτο, γιατί με τις διατάξεις του παραπάνω π.δ/τος προβλέπεται για τους πιο πάνω υποχρέους επιβολή προστίμου μέχρι του ποσού των 300.000 δραχμών, τίθεται δηλαδή μόνο ανώτατο όριο προστίμου, το οποίο, ενόψει του είδους και της φύσης της συγκεκριμένης παράβασης, αλλά και των συνθηκών τέλεσής της, είναι δυνατόν να καθοριστεί και σε ποσό μικρότερο των 300.000 δραχμών.

9673/2002 (4^ο Τριμ.)

Εισ. Μαρία Αγγελίδου

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ, ΔΩΡΕΩΝ, ΓΟΝΙΚΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ

93. Η παράταση του χρόνου της παραγραφής που διενεργήθηκε με το άρθρο 85 παρ. 1 του ν. 2676/1999, ανεξάρτητα από τη συνταγματικότητα της ρύθμισης (πρβλ. Σ.τ.Ε. 1508/2002), δεν αφορά τις περιπτώσεις μη υποβολής δήλωσης, αλλά μόνο ανακριβούς δήλωσης.

94. Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι είναι επιτρεπτή η ανάκληση της δηλώσεως φόρου κληρονομίας σε περιπτώσεις σφαλμάτων αναγομένων στην εκτίμηση πραγμάτων (πρβλ. Σ.τ.Ε. 1141/1994, 5196/1996 κ.α.). Είναι επίσης επιτρεπτή η ανάκληση δηλώσεως φόρου κληρονομίας, λόγω πλάνης, όχι ως προς την αξία της κληρονομικής μερίδος, αλλά ως προς την έκταση αυτής.

11550/2002 (7^ο Τριμ.)

Εισ. Νικολίτσα Αναγνωστοπούλου

95. Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι, προκειμένου περί εταιρικών μεριδίων εκ της συμμετοχής σε εταιρεία περιορισμένης ευθύνης ο προσδιορισμός της αξίας αυτών γίνεται σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 12 του Ν.Δ. 118/1973 που παραπέμπει στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου με κάθε αποδεικτικό μέσο, τέτοιο μέσο δε συνιστούν και τα πραγματοποιηθέντα προ του χρόνου της φορολογίας καθαρά κέρδη της επιχειρήσεως εφόσον αυτά έχουν καταστεί οριστικά. Για τον τελικό όμως προσδιορισμό της αγοραίας αξίας του κάθε μεριδίου εκ της συμμετοχής πρέπει να λαμβάνονται υπ'όψη και να συνεκτιμώνται και οι επηρεάζοντες τη διαμόρφωση αυτής γενικοί παράγοντες λειτουργίας της επιχειρήσεως, όπως η εν γένει οικονομική δραστηριότητα αυτής, η οικονομική (δανειακή) επιβάρυνσή της, το είδος της επιχειρήσεως, η πορεία των εργασιών αυτής, η επέκταση των εγκαταστάσεων, τα ποσά των επισφαλών απαιτήσεων, ο αέρας, η φήμη, η πελατεία, και κάθε άλλο πρόσφορο στοιχείο το οποίο ασκεί ουσιώδη επίδραση στη διαμόρφωση της αγοραίας αξίας αυτού.

1090/2002 (7^ο Τριμ.)

Εισ. Κωνσταντίνα Καρακάση

96. Με τις ανωτέρω διατάξεις παρέχεται η δυνατότητα στον επιζώντα σύζυγο και τα τέκνα του κληρονομούμενου να ζητήσουν, εάν το επιθυμούν, την απαλλαγή τους από το φόρο για την αιτία θανάτου

κτήση οικίας ή διαμερίσματος, εφόσον δεν έχουν δικαίωμα πλήρους κυριότητας κ.τ.λ. σε άλλη οικία ή διαμέρισμα, που να καλύπτει τις στεγαστικές τους ανάγκες. Περαιτέρω, από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι η απαλλαγή από το φόρο για την απόκτηση πρώτης κατοικίας αιτία θανάτου παρέχεται στους ανωτέρω κληρονόμους ανεξαρτήτως, εάν σε αυτούς μεταβιβάζονται αιτία θανάτου ένα ή περισσότερα διαμερίσματα. Τούτο δε, διότι ναι μεν κατά το χρόνο υποβολής της φορολογικής δήλωσης, με την οποία ζητείται η απαλλαγή από το φόρο για την απόκτηση πρώτης κατοικίας, ο κληρονόμος έχει στην κυριότητά του αιτία θανάτου και άλλα διαμερίσματα, που πιθανόν να πληρούν τις στεγαστικές του ανάγκες, πλην κρίσιμος χρόνος, κατά τον οποίο θα κριθούν οι προϋποθέσεις των προαναφερόμενων διατάξεων, δεν είναι ο χρόνος υποβολής της φορολογικής δήλωσης, αλλά ο χρόνος επαγωγής της κληρονομίας, ήτοι ο χρόνος θανάτου του κληρονομούμενου, κατά τον οποίο χρόνο οι κληρονόμοι δεν έχουν ακόμη δικαίωμα πλήρους κυριότητας κ.τ.λ. σε άλλη οικία ή διαμέρισμα. Συνεπώς, εάν οι κληρονόμοι κατά το χρόνο επαγωγής της κληρονομίας δεν έχουν στην πλήρη κυριότητά τους κ.τ.λ. οικία ή διαμέρισμα, τα οποία να καλύπτουν τις στεγαστικές τους ανάγκες, δικαιούνται απαλλαγής από το φόρο για την απόκτηση πρώτης κατοικίας αιτία θανάτου, ασχέτως, εάν κληρονομούν περισσότερα από ένα ακίνητα, τα οποία καλύπτουν αυτοτελώς τις στεγαστικές τους ανάγκες.

4629/2002 (28^ο Τριμ.)

Εισ. Σπυριδούλα Κιζιρίδου

97. Σε υποθέσεις φορολογίας μεταβίβασης ακινήτων αιτία γονικής παροχής, για τις οποίες έχει ασκηθεί και εκκρεμεί προσφυγή ενώπιον των διοικητικών πρωτοδικείων και οι οποίες αφορούν σε ακίνητα, που βρίσκονται σε περιοχές εντός ή εκτός σχεδίου πόλεως, στις οποίες εφαρμόζεται κατά την έναρξη της ισχύος του άρθρου 14 του ν. 2753/1999 το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της αξίας τους, οι υπόχρεοι σε φορολογία μπορούν με δήλωσή τους να αποδεχθούν

ως φορολογητέα αξία, εκείνη που προκύπτει αντικειμενικά, εφόσον η φορολογική ενοχή γεννήθηκε μέσα στο έτος της πρώτης εφαρμογής και πριν από αυτή ή μειωμένη κατά ποσοστό 3% για κάθε προγενέστερο χρόνο της πρώτης εφαρμογής του αντικειμενικού συστήματος και μέχρι 15% κατά ανώτατο όριο, εφόσον η φορολογική ενοχή γεννήθηκε σε χρόνο προγενέστερο του έτους της πρώτης εφαρμογής. Για τις υποθέσεις αυτές οι υπόχρεοι οφείλουν κατά την υποβολή της ως άνω δήλωσης να προσκομίσουν στον αρμόδιο Προϊστάμενο Δ.Ο.Υ. βεβαίωση του γραμματέα του Διοικητικού Πρωτοδικείου, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η υπόθεση, η οποία να βεβαιώνει, ότι η υπόθεση εκκρεμεί σε πρώτο βαθμό και δεν έχει συζητηθεί στην ουσία της κατά το χρόνο υποβολής της δήλωσης. Με την υποβολή της δήλωσης αυτής επέρχεται εξώδικη επίλυση της διαφοράς και οι υπόχρεοι απαλλάσσονται από την καταβολή οποιουδήποτε πρόσθετου φόρου, προστίμου ή άλλης κυρώσεως. Ο δε Προϊστάμενος της οικείας Δ.Ο.Υ. γνωστοποιεί στο Διοικητικό Πρωτοδικείο την υποβολή της δήλωσης και το Δικαστήριο καταργεί τη δίκη ως προς το ακίνητο, για το οποίο υποβλήθηκε αυτή.

6552/2002 (28^ο Τριμ.)

Εισ. Σπυριδούλα Κιζιρίδου

98. Προκειμένου περί μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο μετοχών, για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας τους συνεκτιμώνται – πέραν των πράξεων μεταβίβασης μετοχών της ίδιας επιχείρησης, του τελευταίου εξαμήνου – η εσωτερική αξία αυτών η οποία βρίσκεται με τη διαίρεση της καθαρής θέσης (ενεργητικό μείον παθητικό) της εταιρίας, με τον συνολικό αριθμό των μετοχών. Η εσωτερική αυτή αξία αυξομειώνεται κάτω από την επίδραση διαφόρων παραγόντων που αναφέρονται ενδεικτικά στην προαναφερόμενη διάταξη (φήμη, πελατεία, κ.λπ.) καθώς επίσης και κάθε άλλο πρόσφορο στοιχείο που επηρεάζει ουσιαστικά την αγοραία αξία της μετοχής, όπως η λειτουργική ικανότητα και δυναμικότητα της επιχείρησης (καλή ή κακή πορεία των εργασιών της), ο τεχνικός εξοπλισμός και η κατάσταση

των εγκαταστάσεών της, η οικονομική της οργάνωση και γενικά οι οικονομικές, νομισματικές κ.λπ. συνθήκες που επικρατούν κατά το χρόνο μεταβίβασης των μετοχών.

10950/2002 (11^ο Τριμ.)

Εισ. Μαρία Χαρμπίλα

99. Η υποχρέωση του φορολογουμένου που απορρέει από την καθιέρωση του αντικειμενικού συστήματος προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, εξαντλείται με την παράθεση από αυτόν στο σχετικό έντυπο των προσδιοριστικών στοιχείων του ακινήτου (π.χ. εμβαδόν, όροφος, παλαιότητα κ.λπ.). Η δε εφαρμογή των συντελεστών που αντιστοιχούν στα προσδιοριστικά αυτά στοιχεία και διαμορφώνουν την τελική αξία του ακινήτου, αποτελεί έργο και υποχρέωση της Φορολογικής Αρχής. Συνεπώς, η οποιαδήποτε εκ μέρους του φορολογουμένου εσφαλμένη αναγραφή αυτών, δεν επιφέρει οποιαδήποτε συνέπεια και ειδικότερα τη συνέπεια της υποβολής ανακριβούς δηλώσεως

5800/2002 (4^ο Τριμ.)

Εισ. Μαρία Αγγελίδου

100. Αν μεταβιβάζεται λόγω κληρονομίας η ψιλή κυριότητα ακινήτου, αναβάλλεται η φορολόγησή της μέχρι το χρόνο συνένωσης με αυτή της επικαρπίας, η οποία (αυτοδίκαιη συνένωση) επέρχεται και λόγω παραιτήσεως του επικαρπωτή υπέρ του ψιλού κυρίου, αποκαθισταμένου ήδη του ψιλού κυρίου και επικαρπωτή, νομέα και κατόχου του ακινήτου. Λόγω δε, εξαντλήσεως στην περίπτωση αυτή, του φορολογικού δικαιώματος του Δημοσίου κατά του ψιλού κυρίου, η φορολόγηση της πλήρους, πλέον κυριότητας του ακινήτου υπολογίζεται σε κάθε περίπτωση και επί των επ' αυτού επίπλων και σκευών, εφόσον βέβαια αυτά περιλαμβάνονται μεταξύ των μεταβιβασθέντων στον ψιλό κύριο περιουσιακών στοιχείων, λόγω κληρονομίας.

5800/2002 (4^ο Τριμ.)

Εισ. Μαρία Αγγελίδου

101. Για να επέλθει διακοπή της παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου προς καταλογισμό του φόρου δεν αρκεί η έκδοση της πράξης προσδιορισμού του φόρου κληρονομιάς και η κοινοποίησή της στο φορολογούμενο μέσα στο χρόνο της παραγραφής, αλλά απαιτείται και η έγκυρη κοινοποίηση της πράξης αυτής στο φορολογούμενο.

10388/2002 (15^ο Μον.)

Δικ. Κυριακούλα Τασούλα

102. Για τη φορολόγηση κινητών περιουσιακών στοιχείων της κληρονομιάς, με τη διάταξη της παρ. 2 εδάφ. ζ' και η' του άρθρου 3 του ίδιου πιο πάνω ν.δ/τος, καθιερώνεται τεκμήριο, σύμφωνα με το οποίο, θεωρούνται ότι βρίσκονται στην Ελλάδα και συνεπώς φορολογούνται, μεταξύ άλλων, οι κάθε μορφής απαιτήσεις του κληρονομούμενου, εφόσον αυτός είχε την κατοικία του στην Ελλάδα κατά το χρόνο του θανάτου του καθώς και τα τραπεζογραμμάτια και κάθε άλλο είδος χρημάτων που αποτελούν νόμιμο μέσο πληρωμής στον τόπο της έκδοσής τους, εφόσον αυτά βρίσκονται στην Ελλάδα κατά το χρόνο του θανάτου του κληρονομούμενου. Ενώ με την παρ. 3 του ίδιου πιο πάνω άρθρου, καθιερώνεται μαχητό τεκμήριο, σύμφωνα με το οποίο, δεν αποκλείεται να συναχθεί ότι περιλαμβάνονται στην κληρονομιά και χρηματικά ποσά που δεν εμπίπτουν μεν σε καμία από τις περιπτώσεις της διάταξης αυτής, εισπράχθηκαν όμως αποδεδειγμένα από τον κληρονομούμενο κατά τη διάρκεια του τελευταίου χρόνου πριν από το θάνατό του. Στην περίπτωση αυτή απόκειται στο διοικητικό δικαστήριο να εκτιμήσει το γεγονός της εισπράξης και άλλα τυχόν πραγματικά περιστατικά που συντρέχουν και να κρίνει εάν αποδεικνύεται ότι τα ποσά αυτά περιλαμβάνονται ή όχι στην κληρονομιά.

7013/2002 (1^ο Τριμ.)

Εισ. Αιμιλία Τσαμουρά

103. Όπως προκύπτει από την προαναφερόμενη παράγραφο 7 του άρθρου 17 του ν. 1591/1986, για την απαλλαγή από το φόρο κατά τις διατάξεις του ανωτέρω νόμου τίθεται ως προϋπόθεση η συνυποβολή του σχετικού αιτήματος με τη δήλωση του φόρου κληρονομίας και μάλιστα εφόσον η τελευταία υποβάλλεται εντός της προθεσμίας που ορίζεται στα άρθρα 62-64 του νομοθετικού διατάγματος 118/1973. Αποκλείεται επομένως υποβολή τέτοιου αιτήματος με ανακλητική δήλωση, η οποία υποβάλλεται μεν εμπρόθεσμα κατά το άρθρο 72 του ν.δ. 118/1973 αλλά μετά από τη λήξη της ανωτέρω, κατά τα άρθρα 62-64 του ίδιου νομοθετικού διατάγματος, προθεσμίας για την υποβολή της αρχικής δηλώσεως (Σ.τ.Ε. 348/2000). Ενόψει δε του ότι η ανωτέρω φορολογική απαλλαγή έχει ρυθμιστεί από το νόμο ως πρόσθετο μέτρο ειδικής μέριμνας της πολιτείας γι' αυτούς που στερούνται κατοικίας, η θέσπιση της παραπάνω προθεσμίας για τη νομιμότητα της υποβολής του σχετικού αιτήματος προς τη Φορολογική Αρχή δεν αντίκειται στη διάταξη του άρθρου 21 (παρ. 4) του Συντάγματος, που προβλέπει ότι η απόκτηση κατοικίας από αυτούς που δεν έχουν κατοικία ή στεγάζονται ανεπαρκώς αποτελεί αντικείμενο ειδικής φροντίδας του Κράτους, αλλά ούτε προσκρούει σε άλλη συνταγματική διάταξη. Και τούτο γιατί, εν πάση περιπτώσει, ο κοινός νομοθέτης μπορεί να συναρτά τη νόμιμη άσκηση του δικαιώματος φορολογουμένου για φορολογική απαλλαγή με την τήρηση ορισμένων θεμιτών προϋποθέσεων, αρκεί όμως, όπως συμβαίνει και με τη ρύθμιση της παραγράφου 7 του άρθρου 17 του ν. 1591/1986, που προβλέπει τη διαδικασία και τους όρους άσκησης του δικαιώματος για τη μνημονευόμενη απαλλαγή πρώτης κατοικίας, με τη θέσπιση των εν λόγω προϋποθέσεων να μην καταργείται ουσιαστικά η δυνατότητα του φορολογουμένου να ασκήσει αποτελεσματικά το σχετικό δικαίωμά του, αλλά ούτε να παρεμποδίζεται ουσιαστικά ο τελευταίος προς άσκηση τούτου.

9812/2002 (8^ο Μον.)

Δικ. Ευστράτιος Βαρβαρίδης

**ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ (Φ.Μ.Α.)
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ (Φ.Μ.Α.Π.)**

104. Από τις τελευταίες αυτές διατάξεις που ορίζουν την πλήρωση των στεγαστικών αναγκών σε τ.μ., συνάγεται ότι αυτές είναι δυνατόν να εφαρμοστούν μόνο σε περίπτωση που ο αιτών την απαλλαγή λόγω αγοράς πρώτης κατοικίας ή η σύζυγος ή τα προστατευόμενα μέλη του, έχουν στην κυριότητά τους περισσότερα από ένα ακίνητα και όχι σε περίπτωση συγκυριότητας, εκτός αν το ακίνητο αυτό, μπορεί να διαιρεθεί σε ανεξάρτητες ιδιοκτησίες. Δηλαδή, σε περίπτωση συνιδιοκτησίας δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι πληρούνται οι στεγαστικές ανάγκες του συνιδιοκτήτη με μόνο κριτήριο την έκταση του συνιδιοκτήτου ακινήτου και τούτο γιατί, δεν είναι δυνατόν να υποχρεωθούν άτομα ξένα μεταξύ τους, διαφόρου φύλου, ηλικίας, μόρφωσης ή κοινωνικής θέσης ή άτομα που βρίσκονται σε διάσταση ή αντιδικία να συγκατοικούν στον ίδιο χώρο.

11884/2002 (1^ο Τριμ.)

Εισ. Αιμιλία Τσαμουρά

105. Σε περίπτωση υπαγωγής της εισφοράς ακινήτου σε φόρο μεταβίβασης λόγω μη συνδρομής εξαρχής των κατά το ν.δ. 1297/1972 προϋποθέσεων απαλλαγής από το φόρο αυτόν, ο κατά την κατάρτιση της σύμβασης οφειλόμενος φόρος βαρύνει, κατ' αρχήν, τον πωλητή, θέση του οποίου επέχει ο φορέας της μετατρεπομένης ή συγχωνευομένης επιχείρησης (Σ.τ.Ε. 2756/1991). Το δημόσιο δύναται να επιβάλει οποτεδήποτε μέχρι τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής του σχετικού δικαιώματός του –ήτοι εντός πενταετίας από το τέλος του έτους εντός του οποίου επιδόθηκε η σχετική δήλωση και σε περίπτωση ακυρώσεως του αρχικώς εκδοθέντος φύλλου ελέγχου για τυπικούς λόγους, ακόμη και αν από την ακύρωση προκύψει φορολογική υποχρέωση άλλου προσώπου, το οποίο δεν υπήχθη σε φορολογία, εντός πενταετίας από την έκδοση της σχετικής δικαστικής απόφασης με την οποία ακυρώθηκε το προηγούμενο

φύλλο – τον κατά νόμο οφειλόμενο φόρο μεταβίβασης ακινήτων, εφόσον μετά από έλεγχο της δηλώσεως φόρου μεταβίβασης ακινήτων, στην οποία γίνεται επίκληση των διατάξεων του Ν.Δ. 1297/1972, διαπιστώσει ότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις υπαγωγής στο απαλλακτικό καθεστώς του ως άνω Ν.Διατάγματος (πρβλ. Σ.τ.Ε. 970/1990). Η επανεξέταση δε εντός του ως άνω χρόνου της παραγραφής του εν λόγω δικαιώματος του δημοσίου των ίδιων πραγματικών περιστατικών που ήταν γνωστά στη φορολογική αρχή από το χρόνο υποβολής της σχετικής δήλωσης δεν συνιστά παράβαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως.

8240/2002 (8^ο Τριμ.)

Εισ. Δήμητρα Γαλάνη

106. Από τις ως άνω διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 περ. Β' υποπ. Δ' του κυρωθέντος με τον ν. 1587/1950 αν.ν. 1521/1950, η οποία προσετέθη με την διάταξη του άρθρου 19 παρ. 6 του ν. 2459/1997, καθώς και της υπ' αριθμ. 1035254/πολ. 1108/24-3-1997 αποφάσεως των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, που θεσπίσθηκαν προδήλως ως κίνητρο εισαγωγής συναλλάγματος στην Ελλάδα, συνάγεται ότι για την υπαγωγή στον μειωμένο φορολογικό συντελεστή απαιτείται, εκτός από την πραγματοποίηση της αγοράς από πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν οι προϋποθέσεις των ως άνω διατάξεων, η αγοραία αξία του μεταβιβαζομένου ακινήτου να καλύπτεται με κεφάλαια που εισάγονται αποδεδειγμένα από την αλλοδαπή και δραχμοποιούνται στο όνομα του δικαιούχου του συναλλάγματος.

7989/2002 (29^ο Μον.)

Δικ. Φίλιππος Αρμανίδης

107. Η ύπαρξη στο πρόσωπο του αγοραστή δικαιώματος πλήρους κυριότητας σε ένα ή περισσότερα ακίνητα που αποδεδειγμένα χρησιμοποιούνται ως επαγγελματική στέγη, δεν εμποδίζει την

απαλλαγή από το φόρο μεταβίβασης, εφόσον συντρέχουν οι υπόλοιπες προϋποθέσεις που τίθενται από τις διατάξεις αυτές.

5723/2002 (21^ο Τριμ.)

Εισ. Βασίλειος Φαϊτάς

108. Όπως προκύπτει από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 1297/1972, η απαλλαγή από το φόρο προϋποθέτει τη χρησιμοποίηση του εισφερομένου ακινήτου ως παγίου στοιχείου για τις ανάγκες τόσο της εισφέρουσας επιχείρησης όσο και της συγχωνεύουσας ή εκμετατροπής προερχομένης εταιρείας (Σ.τ.Ε. 3432/1999), η εν λόγω δε χρησιμοποίηση ερευνάται αντικειμενικώς, δηλαδή ανεξάρτητα από την υπαιτιότητα ή μη του υποχρέου κατά τη μη εκπλήρωση του όρου αυτού.

11467/2002 (24^ο Τριμ.)

Εισ. Παναγιώτα Τσατσάνη – Αντιπάτη

109. Σύμφωνα με την 1080792/1428/0013/ΠΟΛ. 1162/10-7-1989 απόφαση του Υπ. Οικονομικών, η οποία εκδόθηκε κατ'έξουσιοδότηση της παραγράφου 12 του άρθρου 1 του ν. 1078/1980 όπως ισχύει, απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορήγηση απαλλαγής από το φόρο μεταβίβασης κατά την αγορά πρώτης κατοικίας, είναι ο χώρος που μεταβιβάζεται να έχει χαρακτηριστεί, είτε με την αρχική άδεια ανεγέρσεως της οικοδομής, είτε με μεταγενέστερη πράξη της αρμόδιας αρχής ως κατοικίας και να έχει προσμετρηθεί στο συντελεστή δομήσεως του οικοπέδου, ανεξαρτήτως της πραγματικής χρήσεως αυτού.

11600/2002 (7^ο Μον.)

Δικ. Αγλαΐα Δημητροπούλου

110. Φ.Μ.Α.Π. Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η επιβολή του φόρου, που του στερεί σημαντικά κεφάλαια και το οδηγεί σε αδυναμία εκπληρώσεως του κοινωνικού σκοπού του, προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 109 παρ. 1 του Συντάγματος, κατά την οποία δεν

επιτρέπεται η μεταβολή του περιεχομένου ή των όρων διαθήκης ή δωρεάς ως προς τις διατάξεις τους υπέρ κοινωφελούς σκοπού. Από την ανωτέρω διάταξη του Συντάγματος δεν συνάγεται ότι δεν μπορεί να επιβληθεί φορολογική επιβάρυνση επί των φιλανθρωπικών σωματείων. Ούτε ότι ο περιορισμός των οικονομικών μέσων αυτών, λόγω της φορολογίας, αντιβαίνει στη διάταξη αυτή, δεδομένου ότι είναι ανεκτός ο περιορισμός των οικονομικών μέσων των φιλανθρωπικών σωματείων, που διατίθενται υπ' αυτών προς εκπλήρωση των κοινωφελών σκοπών τους, με την επιβολή του φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας, η οποία συνιστά γενικό μέτρο που επιβαρύνει όλα τα φυσικά και τα νομικά πρόσωπα. Κατά συνέπεια, η επιβολή του φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας επί της ακίνητης περιουσίας των φιλανθρωπικών σωματείων, η οποία περιορίζει αλλά δεν εκμηδενίζει τα εισοδήματα αυτών, δεν είναι αντίθετη με την ανωτέρω συνταγματική διάταξη.

11107/2002 (13^ο Τριμ.)

Εισ. Παναγιώτης Τσεβιάς

111. Φ.Μ.Α.Π. Σύμφωνα με την περ. ζ' του άρθρου 23 του ν. 2459/1997, τα φορολογητέα ως κληρονομιαία ακίνητα, για τα οποία ο φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας είναι καταβλητέος σε τριμηνιαίες δόσεις, απαλλάσσονται από το φόρο αυτό για δύο έτη, που αρχίζουν από το επόμενο έτος εκείνου εντός του οποίου γεννήθηκε η φορολογική υποχρέωση από την αιτία θανάτου κτήση και ότι εν προκειμένω η φορολογική υποχρέωση των προσφευγόντων γεννήθηκε κατά το έτος 1997, εντός του οποίου έληξε η επιδικία των κληρονομικών δικαιωμάτων τους, κρίνει ότι πρέπει να απαλλαγούν από την καταβολή φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας για το έτος 1998.

9703/2002 (7^ο Τριμ.)

Εισ. Αγλαΐα Δημητροπούλου

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

112. Με τις ανωτέρω διατάξεις του Κανονισμού καθιερώνεται ο κανόνας ότι ο κοινοτικός χαρακτήρας ενός εμπορεύματος αποδεικνύεται αποκλειστικά, πλην προβλεπόμενης εξαιρέσεως, με τα παραστατικά T2 και T2L, μη επιτρεπομένων για την απόδειξη του χαρακτήρα αυτού ούτε των διαπιστώσεων που γίνονται από τις αρμόδιες αρχές ενός κράτους-μέλους, κατά τους ελέγχους που διενεργούνται στο πλαίσιο της κοινοτικής διαμετακόμισης (βλ. ΔΕΚ αποφ. 25-9-1997, υπόθ. C-237/1996, ΔιΔικ 1998 σελ. 545). Επίσης, κατά τον ίδιο Κανονισμό όταν λόγω παραβάσεως ή παρατυπίας που διαπράχθηκε επ'ευκαιρία κοινοτικής διαμετακόμισης δεν εισπράχθηκαν οι δασμοί και λοιπές επιβαρύνσεις, η είσπραξη αυτών διενεργείται από το κράτος – μέλος στο οποίο διαπράχθηκε η παράβαση ή η παρατυπία, ως τόπος δε όπου διαπράχθηκε αυτή θεωρείται και το τελευταίο Κράτος – μέλος από το έδαφος του οποίου διαπιστώθηκε ότι διήλθε το μεταφορικό μέσο ή τα εμπορεύματα, εφόσον η αποστολή δεν προσκομίσθηκε στο τελωνείο προορισμού, καθώς και το κράτος – μέλος όπου έγινε η διαπίστωση της παράβασης ή παρατυπίας μετά την ολοκλήρωση της πράξης της κοινοτικής διαμετακομίσεως (βλ. και ΔΕΚ αποφ. 20-9-1988, υπόθ. 252/1987).

10369/2002 (1^ο Τριμ.)

Εισ. Νικόλαος Μπασέας

113. Είναι δυνατόν με τους όρους του νόμου (εφόσον δηλαδή δεν έχει προηγηθεί επιβολή κατάσχεσης του λαθρεμπορεύματος κατ' άρθρο 97 παρ. 5 ΤΚ ή επιβολή από το ποινικό δικαστήριο της κατά το άρθρο 107 Τ.Κ. χρηματικής ποινής), να καταλογισθούν οι δασμοί, μόνο στον υπαίτιο ή συνυπαίτιο της λαθρεμπορίας (άρθρο 97 παρ. 5) ή αστικά συνυπεύθυνο (άρθρα 99 παρ. 2 και 108), και βεβαίως στην τελευταία περίπτωση, μόνο υπό την προϋπόθεση ότι, μεταξύ των προσώπων αυτών (δηλ. υπαιτίου ή συνυπαίτιου της λαθρεμπορίας και κυρίου ή παραλήπτη), υφίσταται σχέση αντιπροσωπείας, διαχειρίσεως ή

εντολής, με την επίκληση και απόδειξη της οποίας βαρύνεται η τελωνειακή αρχή.

8650/2002 (1^ο Τριμ.)

Εισ. Νικόλαος Μπασέας

114. Κατά το άρθρο 4 παρ. 1 του ν. 2127/1993 που προεκτέθηκε, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός, κατά την θέση των προϊόντων σε ανάλωση, ως τέτοια δε θεωρείται κάθε έξοδος, ακόμα και αντικανονική από το καθεστώς αναστολής. Περαιτέρω κατά το άρθρο 2 του ίδιου νόμου, εάν τα προϊόντα τα οποία υπάγονται στον πιο πάνω φόρο έχουν τεθεί υπό τελωνειακό καθεστώς θεωρείται ότι εισάγονται στη χώρα την στιγμή που εξέρχονται από αυτό το καθεστώς. Επομένως λήξη του καθεστώτος αναστολής επέρχεται από την χρονική στιγμή που ανακαλείται η άδεια εγκεκριμένου αποθηκευτή ή η άδεια σύστασης και λειτουργίας φορολογικής αποθήκης, αφού στην περίπτωση αυτή τα προϊόντα θεωρούνται ότι τίθενται άμεσα σε ανάλωση, γιατί δεν συντρέχουν πλέον οι νόμιμες προϋποθέσεις για την αναστολή καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης που οφείλεται γι' αυτά. Κατά συνέπεια από την ημερομηνία ανάκλησης των πιο πάνω αδειών (οποιασδήποτε εκ των δύο) γεννιέται και καθίσταται απαιτητή η αξίωση του Δημοσίου για την καταβολή του εν λόγω φόρου από τον υπόχρεο εγκεκριμένο προμηθευτή.

11368/2002 (13^ο Τριμ.)

Εισ. Αντώνης Τσαμαρδίνος

115. Ο προσφεύγων δεν τελούσε σε γνώση όλων των παραπάνω γεγονότων και έτσι δεν στοιχειοθετείται σε βάρος του η υποκειμενική υπόσταση της λαθρεμπορίας, αφού δεν προκύπτει ότι ο ίδιος με πρόθεση και δόλο παραπλάνησε τις αρμόδιες υπηρεσίες επιτυγχάνοντας την έκδοση των απαραίτητων πιστοποιητικών για την απόσυρση του παλαιού αυτοκινήτου και τον τελωνισμό του νέου, χωρίς τελικώς να πραγματοποιηθεί η απόσυρση.

9654/2002 (28^ο Τριμ.)

Εισ. Βασιλική Νικολοπούλου

116. Υπό τον ισχύοντα Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (άρθρα 23, 24 παρ. 1 και 3), σε περίπτωση πτωχεύσεως φυσικού ή νομικού προσώπου κατά του οποίου εκδίδεται η οικεία καταλογιστική πράξη, δεν επαναλαμβάνεται η παρεχομένη από τον Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας δυνατότητα της ασκήσεως προσφυγής και από τον ίδιο τον πτωχεύσαντα (άρθρα 23, 24 παρ. 1, 26 και 74 παρ. 1 του Κ.Φ.Δ. βλ. Σ.τ.Ε. 3728/1989), πολύ δε περισσότερο το να μπορεί αυτός να παρίσταται ενώπιον του Δικαστηρίου και να διενεργεί τις σχετικές διαδικαστικές πράξεις. Ως εκ τούτου, υπό την ισχύ του νέου Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ο σύνδικος εκπροσωπεί δικονομικώς τον ανίκανο να παρίσταται ενώπιον των δικαστηρίων πτωχεύσαντα (βλ. άρθρα 23 και 24 του Κ.Διοικ.Δικ. σε συνδυασμό προς το άρθρο 534 του Ε.Ν.

4617/2002 (28^ο Τριμ.)

Εισ. Μερóπη Τσουλούφη

117. Η Τελωνειακή Αρχή ούτε με την έκθεση του άρθρου 129 παρ. 1 του Κ.Διοικ.Δικ., αλλά ούτε και με την κατατεθείσα ομοία κατά την μετ'απόδειξη συζήτηση επικαλείται τυχόν υφιστάμενες ιδιαίτερες σχέσεις μεταξύ πωλητού και αγοραστού, εξ' αιτίας των οποίων το εισαχθέν εμπόρευμα επωλήθη σε ειδική τιμή (πρβλ. Σ.τ.Ε. 331/1991), ενώ σε κάθε περίπτωση από την προαναφερθείσα έκθεση έρευνας και κατάσχεσης δεν μπορεί να συναχθεί ούτε και τεκμήριο περί της πλαστότητας, ενδεχομένως, του προμνησθέντος υπ' αριθμ. 534^Α/7-11-1995 τιμολογίου. Κατόπιν τούτων, μη νομίμως η Τελωνειακή Αρχή εχώρησε στον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας του εισαχθέντος εμπορεύματος σε τιμή ανώτερη της δηλωθείσης τιμολογιακής.

4617/2002 (28^ο Τριμ.)

Εισ. Μερóπη Τσουλούφη

118. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η τελωνειακή παράβαση έχει υποπέσει σε πενταετή παραγραφή, ενόψει του ότι η διάταξη περί επταετούς παραγραφής δεν έχει εφαρμογή στις παραβάσεις που είχαν διαπραχθεί πριν από την έναρξη ισχύος της, διότι αντιβαίνει στις διατάξεις του Συντάγματος. Η διάταξη όμως της παραγρ. 3 του άρθρου 25 του ν. 2198/1994, με την οποία ορίστηκε ότι η διάταξη περί επταετούς παραγραφής εφαρμόζεται και επί των παραβάσεων που έχουν τελεστεί πριν από την έναρξη ισχύος της, δεν αντιβαίνει σε καμία διάταξη του Συντάγματος, δεδομένου ότι αφορά τις παραβάσεις, για τις οποίες δεν είχε συμπληρωθεί η πενταετής παραγραφή κατά τον ανωτέρω χρόνο. Κατά συνέπεια, εφόσον δεν είχε παρέλθει επταετία από της τελέσεως της παραβάσεως (1/4/1992) έως την κοινοποίηση της καταλογιστικής πράξεως (10/12/1998), η τελωνειακή παράβαση δεν είχε υποπέσει σε παραγραφή ο δε αντίθετος ισχυρισμός του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

10170/2002 (13^ο Τριμ.)

Εισ. Παναγιώτης Τσεβάς

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

119. Οι διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 2539/1997 που προπαρατέθηκαν, ενόψει του ότι με αυτές θεσπίζεται κατά τρόπο καθολικό και απρόσωπο η επιβολή του σχετικού δημοτικού τέλους σε όλες τις επιχειρήσεις που εντάσσονται στις αναφερόμενες σε αυτές κατηγορίες, αφού η κατάταξη στις κατηγορίες αυτές γίνεται με κριτήρια λειτουργικά κατά τρόπο αντικειμενικό και γενικό, έτσι ώστε να υπάγονται σε αυτές και τμήματα ετεροειδών επιχειρήσεων, όπως Super Market ή ξενοδοχειακές επιχειρήσεις εφόσον τα τμήματα αυτά λειτουργούν με όμοιο τρόπο (προσφέροντας π.χ. για κατανάλωση μέσα στο κατάστημα ή σε πακέτο φαγητά, ποτά, γαλακτοκομικά προϊόντα κ.λπ. παρεχομένης ταυτοχρόνως από τη σχετική άδεια της

δυνατότητας να διαθέτουν πάγκους ή τραπεζοκαθίσματα), δεν αντιβαίνουν προς τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της ισότητας.

10209/2002 (21^ο Μον.)

Δικ. Βασίλειος Φαϊτάς

120. Από το σύνολο των ανωτέρω διατάξεων και ιδιαίτερα τη διάταξη της παρ. 5 περίπτωση α' του άρθρου 11 του π.δ/τος 6/1986 προκύπτει ότι οικόπεδα με περισσότερες από μία προσόψεις επιβαρύνονται με την υπολογιζόμενη κατά τα διαλαμβανόμενα στην τελευταία αυτή διάταξη δαπάνη κατασκευής των αγωγών του δικτύου αποχετεύσεως ακαθάρτων, οι οποίοι έχουν κατασκευασθεί, κατασκευάζονται ή προβλέπεται να κατασκευασθούν στις προσόψεις αυτές, ανεξαρτήτως του ζητήματος με ποιο από τους αγωγούς αυτούς θα συνδεθεί το ακίνητο.

69/2002 (7^ο Μον.)

Δικ. Αγλαΐα Δημητροπούλου

121. Για να γεννηθεί υποχρέωση των παροδίων ιδιοκτητών ακινήτων με περισσότερες από μία προσόψεις, για την καταβολή της δαπάνης κατασκευής αποχετευτικού αγωγού ακαθάρτων, προϋποτίθεται ότι έχει κατασκευασθεί τέτοιος αγωγός ή εν πάση περιπτώσει έχει αρχίσει η κατασκευή του με την ανάθεση της σχετικής εργολαβίας, διότι μόνον στην περίπτωση που έχει κατασκευασθεί ο αγωγός ή άρχισε να κατασκευάζεται υπάρχουν στοιχεία διαθέσιμα στην αρμόδια τεχνική υπηρεσία του Δήμου για το κόστος των κατασκευαζομένων αγωγών, ώστε να είναι δυνατός ο έστω και προσωρινός καθορισμός του ύψους της δαπάνης που πρέπει να καταλογισθεί εις βάρος των παροδίων ιδιοκτητών (ΔΕΑ 3100/1992). Ως παρόδιοι δε ιδιοκτήτες, προκειμένου περί ακινήτου, επί του οποίου έχει συσταθεί, κατ' άρθρο 1002 του Α.Κ. χωριστή κυριότητα επί ορόφου οικοδομής ή διαμερίσματος, διεπόμενη από τις διατάξεις του ν. 3741/1929, νοούνται οι συνιδιοκτήτες των χωριστών αυτών οριζοντίων

συνιδιοκτησιών, κατά τον λόγο συνιδιοκτησίας εκάστου εξ αυτών επί του ακινήτου, σύμφωνα με το άρθρο 1117 του Α.Κ.

3230/2003 (6^ο Τριμ.)

Εισ. Δήμητρα Ζωντήρου

122. Η εξουσία που παρέχεται με το άρθρο 25 παρ. 14 του ν. 1828/1989 στα δημοτικά συμβούλια προς επιβολή τελών για υπηρεσίες ή τοπικά έργα της περιοχής του οικείου Δήμου, που συμβάλλουν στη βελτίωση της ποιότητας ζωής και στην καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών είναι ειδική και επαρκώς ορισμένη, αφού η διάταξη αυτή περιέχει την ουσιαστική ρύθμιση έστω και σε γενικό, ορισμένο όμως πλαίσιο, σύμφωνα με το οποίο θα ενεργήσει το δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο. Εξάλλου, δεν απαιτείται να καθορίζονται αντικειμενικά κριτήρια, βάσει των οποίων θα επιβάλλεται το τέλος, καθόσον η επιβολή του ανήκει στη διακριτική ευχέρεια των δημοτικών συμβουλίων, ενώ το ύψος των τελών και τα κριτήρια βάσει των οποίων αυτά επιβάλλονται, ενόψει του ανταποδοτικού χαρακτήρα αυτών, συναρτώνται με τις παρεχόμενες κάθε φορά από το Δήμο υπηρεσίες ή τοπικά έργα, με συνέπεια να διαφοροποιούνται κατά περίπτωση. Με την έννοια αυτή, η παραπάνω εξουσιοδοτική διάταξη, μολονότι δεν θεσπίζει ρητώς πλαίσιο αντικειμενικών κριτηρίων και κατά συνέπεια εκείνα που μπορεί να προβλεφθούν κατ' επίκληση αυτής είναι απεριόριστα στον αριθμό, είναι επαρκώς εξειδικευμένη και ορισμένη και δεν αντίκειται στο άρθρο 43 παρ. 2 του Συντάγματος.

5279/2002 (7^ο Τριμ.)

Εισ. Νικολίτσα Αναγνωστοπούλου

123. Ο Ο.Τ.Ε. απαλλάσσεται από τα ανταποδοτικά τέλη, που επιβάλλονται από τους Ο.Τ.Α., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 14 του ν. 1828/1989. Και ναι μεν οι ειδικές διατάξεις που θεσπίζουν απαλλαγές από δημοτικά και κοινοτικά τέλη καταργήθηκαν με το άρθρο 60 του ν. 1416/1984, πλην όμως, η ειδική ως άνω διάταξη του άρθρου 53 παρ. 2 του ν.δ. 165/1973 παρέμεινε σε ισχύ

ως προς τον Ο.Τ.Ε. με τη νεότερη διάταξη του άρθρου δεύτερου του ν. 2257/1994.

319/2002 (20^ο Τριμ.)

Εισ. Γεώργιος Παπαϊωάννου

124. Συνεπώς, στις προβλεπόμενες από τις προπαρατεθείσες διατάξεις περιπτώσεις αποχωρήσεως του υποχρέου καταναλωτή ηλεκτρικού ρεύματος, τα παραμένοντα ανεξόφλητα τέλη καθαριότητας και φωτισμού μπορούν να βεβαιώνονται και εισπράττονται εις βάρος του κατά το χρόνο γενέσεως της οφειλής κυρίου ή νομέα του ακινήτου, υπό την προϋπόθεση βεβαίως της αποδείξεως από τη δημοτική αρχή ότι εκείνος εις βάρος του οποίου βεβαιώνονται τα εν λόγω τέλη ήταν πράγματι κύριος ή νομέας του ακινήτου κατά το χρόνο γενέσεως της οφειλής και ότι η βεβαίωση και είσπραξη των τελών αυτών εις βάρος του υποχρέου καταναλωτή του ηλεκτρικού ρεύματος είναι ως εκ των συνθηκών κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως δυσχερής.

9956/2002 (20^ο Μον.)

Δικ. Δήμητρα Θεοφανίδου – Γκρίλια

125. Σύμφωνα με τις διατάξεις του ως άνω Π.Δ/τος για τη διαδικασία επί των προσφυγών που ασκούνται κατά των πράξεων επιβολής εισφοράς σε χρήμα, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας (και ήδη Κ.Δ.Δ.), το Δικαστήριο κρίνει ότι η παρούσα αγωγή, με την οποία αμφισβητείται η κατά τετραγωνικό μέτρο αξία του εναπομείναντος μετά τη ρυμοτομία οικοπέδου της ενάγουσας, προκειμένου να προσδιοριστεί η οφειλόμενη από αυτήν εισφορά σε χρήμα του άρθρου 9 του Ν. 1337/1983, αναφέρεται σε αξίωση φορολογικού εν γένει περιεχομένου και ως εκ τούτου είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη κατ' άρθρο 71 παρ. 4 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

6352/2002 (27^ο Τριμ.)

Εισ. Λεωνώρα Ρουπακιώτη – Μπέτσου

126. Για να αποκτήσουν νόμιμη υπόσταση οι αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων, που έχουν κανονιστικό χαρακτήρα, απαιτείται, ως συστατικός τύπος, η δημοσίευσή τους συντελούμενη με την τοιχοκόλληση ολόκληρου του κειμένου τους στο δημοτικό κατάστημα. Η δημοσίευση αυτή αποδεικνύεται από σχετικό αποδεικτικό που συντάσσεται και υπογράφεται από τον ενεργήσαντα την τοιχοκόλληση και δύο μάρτυρες.

108/2003 (21^ο Μον.)

Δικ. Βασίλειος Φαϊτάς

127. Το τέλος διαφήμισης καθορίζεται με κανονιστική πράξη του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου εντός των ορίων που τίθενται από τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 1 του από 24.9/20.10.1958 Β.Δ., όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους από το άρθρο 5 του ν. 1900/1990. Εφόσον το τέλος αυτό καθοριστεί με την εν λόγω κανονιστική πράξη σε συγκεκριμένο ποσό, το αρμόδιο όργανο για την επιβολή του σε συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει διακριτική ευχέρεια, όσον αφορά το ύψος του, αλλά υποχρεούται να επιβάλλει το τέλος που ορίστηκε με την κανονιστική αυτή πράξη. Περαιτέρω, το επιβαλλόμενο πρόστιμο, στην περίπτωση της μη υποβολής δήλωσης, έχει παρακολουθηματικό χαρακτήρα σε σχέση με το εν λόγω τέλος και είναι ισόποσο με αυτό, χωρίς να παρέχεται εξουσία στο αρμόδιο όργανο του Δήμου να καθορίζει το ύψος του.

2245/2003 (21^ο Μον.)

Δικ. Βασίλειος Φαϊτάς

128. Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, των ν. 1337 και 1577/1983, το προβλεπόμενο απ' αυτές πρόστιμο για ανέγερση και διατήρηση αυθαιρέτου προϋποθέτει πάντοτε κατασκευή για την οποία απαιτείται η προηγούμενη έκδοση οικοδομικής άδειας. Απ' αυτό παρέπεται ότι οποιαδήποτε άλλη κατασκευή, για την οποία δεν απαιτείται η προηγούμενη έκδοση οικοδομικής άδειας αλλά άλλου

είδους διοικητική άδεια, όπως είναι αυτή της δημοτικής αρχής προκειμένου να διενεργηθούν διαφημιστικές πράξεις (κατ' άρθρο 5 του ν. 1491/1994 σε συνδυασμό με την 20351/4-3-1985 υπουργική απόφαση) δεν υπόκειται στις από τις προαναφερόμενες διατάξεις προβλεπόμενες κυρώσεις αλλά στις οικείες διατάξεις που ορίζουν το ρυθμιστικό πλαίσιο αυτών. Κατά συνέπεια, η πράξη με την οποία επιβάλλεται πρόστιμο για αυθαίρετη κατασκευή διαφημιστικής πινακίδας με επίκληση και εφαρμογή των διατάξεων που προβλέπουν την επιβολή προστίμου για την ανέγερση και διατήρηση αυθαίρετης κατασκευής για την οποία απαιτείται οικοδομική άδεια, οι οποίες διαφέρουν κατά τον τρόπον υπολογισμού και το μέγεθος των κυρώσεων απ' αυτόν που προβλέπουν οι σχετικές διατάξεις για τις διαφημιστικές πράξεις είναι μη νόμιμη και ακυρωτέα.

3941/2002 (19^ο Τριμ.)

Εισ. Σουζάνα – Βασιλική Αλεξοπούλου

129. Εφόσον διαπιστώθηκε από την αρμόδια αρχή ότι η προσφεύγουσα είχε τοποθετήσει διαφημιστική κατασκευή στη νησίδα ασφαλείας, που βρίσκεται στη διασταύρωση των οδών Πειραιώς και Μεγάλου Βασιλείου, κοντά στους φωτεινούς σηματοδότες, που εμποδίζει την ορατότητα των οδηγών και αποσπά την προσοχή τους, με αρνητικές επιπτώσεις για την οδική ασφάλεια, συνάγεται ότι η προσφεύγουσα είχε τοποθετήσει την ανωτέρω διαφημιστική κατασκευή κατά παράβαση της παραγράφου 2 του άρθρου 11 του ν. 2696/1999 και, ως εκ τούτου, νόμιμα εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση για την αφαίρεση της διαφημιστικής κατασκευής, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 18 του ν. 2130/1993.

7435/2002 (13^ο Τριμ.)

Εισ. Παναγιώτης Τσεβάς